

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1948

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ Γ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1948 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Αργεντινής Δημοκρατίας 2 (πρώην Βουλής) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33-897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: Κ. Δ. ΚΑΤΣΑΛΙΔΟΥ, Λ. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α.Ε. 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 600 - 'Ετησία συνδρομή Δρχ. 5.000

Συνδρομή 'Εξωτερικού έτησία 2 δολάρια ή 10 σελλίνια

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:

'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος, 'Αργεντινής Δημοκρατίας 2, 'Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Πρός τούς "Ελληνες 'Ερυθροσταυρίτας. Χαιρετισμός τού κ. 'Υπουργού τής Παιδείας	Σελίς	1	To the Greek Juniors. A greeting by the Minister of Education	Page	1
'Η 31η Δεκεμβρίου. Ποίημα Ι. Πολέμη . . .		1	31st December. A poem by Mr. J. Polemis . . .		1
Τά 'Ελληνόπουλα στὸν 'Αγώνα. 'Ο Δημητράκης ἀπὸ τὰ Πατήσια ὑπὸ Α. Α. Κ. . . .		2—3	Greek children in the struggle: by Mr. A. A. K. Demetrakis from Patissia		2—3
Διονύσιος Σολωμός ὑπὸ Δ. Μοναστηριώτη . . .		4	Dionysios Solomos by Mr. D. Monastiriotis . . .		4
Κάτι πολὺ 'Ελληνικὸ ὑπὸ Β. Οἰκονομίδη . . .		5—6	Something very Greek by Mr. B. Economides . . .		5—6
'Ο 'Υμνος τῶν προγόνων. Ποίημα ὑπὸ Γ. Δροσίνη		5—6	A Hymn to the Ancestors by Mr. G. Drossinis . . .		6
'Η ψῶρα ὑπὸ Δ. Στεφάνου		7	Scabies by Mr. D. Stephanou		7
Γεωργικά προϊόντα ὑπὸ Κ. Ζευγᾶ		8	Agricultural products by Mr. K. Zeugas . . .		8
'Ο παππούς καὶ τὰ ἐγγόνια ὑπὸ Τρ. Σπάρτη . . .		9	The grandfather and his grandchildren by Mr. Tr. Spartis		9
Δράσις 'Ερυθροσταυριτῶν		10—11	G. J. R. C. activity		10—11
Περὶεργα φυσικά ζώων ὑπὸ Ι. Ζ.		12	Animal queer habits by Mr. I. Z		12
Τὸ εὐλογημένο καράβι. Ποίημα ὑπὸ Ζ. Παπαντωνίου		12	The blessed ship, poem by Mr. Z. Papantoniou		12
'Αθλητικὴ Ζωὴ ὑπὸ Σπ. Αὐλωνίτη		13	Athletic life by Mr. Sp. Avlonitis		13
Πρωτοχρονιά—Συμβουλές ὑπὸ Α. Βώττη—Φ. Μελετοπούλου		14	New—Year—advices by Mr. A. Votis—by Mrs. F. Melelopoulou		14
Παιγνίδια κλπ. ὑπὸ Α. Πολυτίμου		15	Cames etc. by Mr. A. Polytimos		15
Μαθητικὴ συνεργασία		16	Pupils' contribution		16
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.		17—20	J. R. C. movement		17—20

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

'Απόψε στὸ παλάτι τοῦ ψυχομαχᾶει ὁ Χρόνος, τρακόσων τόσων ἡμερῶν γέρος, ὀκνὸς βαρὺς τὸν συνταράζει σύσσωμο τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ὀπνὸς κι ἀγκομαχᾷ παλαίθοντας καὶ βόγγει δλημερίς.

Στὸ πλᾶγ' ἡ Θυγατέρα τοῦ, ἡ Λήθη ἡ μαρμαρένια, τὸν παραστέκει ἀσάλευτη μὲ χεῖλη σφαιλιστά· δὲν δείχνει μέσ' στὰ μάτια τῆς οὔτε φροντίδα οὔτ' ἐν (νοια

κ' ἔτσι βουβὴ ξετύλιγο τὸ σάβανο βαστᾷ.

Παρέκ' ἡ Μνήμη θαρρετὴ, μὲ πέννα σῶνα χέρι, στρέφει, κυττάζει ὀλόγυρα σὰν κάτι νὰ ζητῇ· ἀναγελάει τὸ θάνατο καὶ κάνει τοῦ καρτέρι καὶ γράφει, γράφει ἀκούραστα σὲ κάτασπρο χαρτί.

Ξάφνω, τικ-τάκ, μεσάνυχτα σημαίνουν. Μπαίνειὸ Χά- (ρος,

παίρνει τὸ χρόνο ἀνάρπαστο μ' ἀγκάλιασμα γοργό· κ' ἡ Μνήμη καμαρώνοντας στρέφει, τοῦ λέει μὲ θάρ- (ρος:

—Τί μὲ κυττᾷς; στὴ θέση τοῦ θά μείνω τώρα ἐγώ.

"Ελληνες 'Ερυθροσταυρίται,

Τὸ ἀπέραντο διάστημα τοῦ χρόνου, ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ πρώτου ὑποτυπώδους πολιτισμοῦ, ἠθέλησε νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ μέτρου.

Οὕτω ἐδημιουργήθη ἡ συμβατικὴ μορφή τοῦ χρόνου, μία ὑποδιαίρεσις ἡ ἓνας σταθμὸς τοῦ οὐοίου εἶναι καὶ τὸ ἔτος.

Καὶ τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τὸ νέον ἔτος 1948. Τὸ παλαιὸν ἔτος, πὺν παρήλθε καὶ ἔσβυσε, μᾶς ἀφίνει ἀναμνήσεις καὶ τὸ νέον, πὺν ἔρχεται, μᾶς γεννᾷ ἐλπίδας.

Εἰς τὴν πτωχὴν ἀλλὰ πανένδοξον Πατρίδα μας καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος ὅλοι οἱ κάτοικοι, καὶ μαζὶ μὲ αὐτοὺς καὶ σεῖς οἱ νέοι, ἀπεκομίσασμεν θλιβερὰς ἀναμνήσεις.

"Ενας πέπλος λύπης καὶ πένθους πλανᾶται ὑπὲρ τὴν χώραν μας καὶ μεταξὺ μας κινεῶνται σὰν σκιαὶ ἀποκόσμων τεράτων μελαναὶ ὀπτασίαι μίσους, συμφορᾶς καὶ αἱμάτων.

Χωρὶς στέγην, χωρὶς τὰ μέσα τῆς ζωῆς, μακρὰν ἀπὸ τὸν τόπον, πὺν ἐγεννήθησαν καὶ διέμεναν, σῦρονται πολλοὶ τῶν κατοίκων, πὺν ξεριζώθηκαν ἀπὸ τὰς κατοικίας των καὶ ἔχασαν τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἀπὸ κακοὺς "Ελληνες, οἱ ὁποῖοι ἀπηνήθησαν τὰ ρήματα τοῦ Θεοῦ μας καὶ ἐξέχασαν τὰς ὑποθήκας τῶν μεγάλων προγόνων μας.

Δὲν ὑπάρχει ὑψηλότερα ἐννοία ἀπὸ αὐτὴν, πὺν λέγεται «'Αγάπη». Αὐτὴ μᾶς δίδει τὴν ζωὴν καὶ ἐξωραΐζει τὸν βίον μας καί, ὅταν χαθῇ, μαζὶ τῆς σβύνεται καὶ τὸ νόημα τῆς ὑπάρξεώς μας.

Αὐτὴν τὴν ζωοποιὸν καὶ Θεῖαν 'Ιδέαν, καλεῖται νὰ κρατῇ ἡ Νέα Γενεὰ τῶν "Ελλήνων καὶ ὅλου τοῦ κόσμου καὶ αὐτὴν ἐτάχθησαν νὰ ὑπηρετήσουν οἱ "Ερυθροσταυρίται.

Νέοι, πὺν δὲν ἐμπήκατε εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ δὲν ἐγνωρίσατε ἀκόμη τὰς μοιραίας ἀθλιότητας τῆς ζωῆς, γεμίσατε τὴν καρδίαν σας μὲ ἀγάπη.

Μὲ αὐτὴν ὡς κύριον ὄπλον θὰ κατακτήσετε αὐρίον τὴν ζωὴν.

Μὲ αὐτὴν ὡς βάσαν θὰ κινήθητε ἀπὸ τώρα εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ βοηθήσετε ἐκείνους πὺν πάσχουν, ὅσους ἔχουν ἀνάγκην τῆς ἰδικῆς σας ἀγάπης, ὅσους ἔχασαν ἐκείνους ἀπὸ τοὺς οὐοίους θὰ περιέμεναν ἓνα μερίδιον καὶ ὀλίγην στοργήν. Κοιτάξετε γύρω σας, θὰ ἴδῃτε πολλὰ παιδιὰ τῆς ἰδικῆς σας ἡλικίας, μὲ ἀπλανὴ βλέμματα, νὰ εἶναι ἀπελπισμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν, πὺν δὲν ἐγγώρισαν ἀκόμη. Βοηθήσετε. Πλησιάστε τοὺς νέους αὐτοὺς. "Ολοὶ οἱ ἄνθρωποι εἰμεθα ἀδελφοὶ καὶ ἡ τύχη ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις καὶ ἐναλλαγὰς.

Τὸ ὄνομά σας ὡς "Ερυθροσταυριτῶν σὰς προσθέτει μίαν ἀκόμη ὑποχρέωσιν, πὺν συνίσταται εἰς τὸ νὰ δώσητε νόημα εἰς τὴν θεῖαν ἰδέαν τῆς "Αγάπης.

Τὸ νέον ἔτος, πὺν ἀνέτειλεν, ἄς γίνῃ ἓνας πραγματικὸς σταθμὸς εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ζωὴν τῆς Πατρίδος μας, ὅλοι οἱ νέοι καὶ ὅλοι μας ἄς ὑποστέλωμεν τὰ σήματα τοῦ μίσους καὶ ἄς ὑψώσωμεν τὴν σημαίαν τῆς "Αγάπης.

Α. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

"Υπουργὸς Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΕΡΕΥΝΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.
168885
36199

40^{ον}

— Παστέλι. Παστέλι όλο μέλι.

Αδύνατη και κουρασμένη άντηχούσε μέσα στη σχετική ήρεμία της όδοϋ Πατησίων ή φωνή του Δημητράκη, καθώς ανέβαινε τόν μεγάλο δρόμο από την Όμόνοια πρὸς την Άλυσίδα. Ήταν κατακουρασμένος ό ίδιος και, σχεδόν διά της βίας, έσερνε τὰ τόσο εύκίνητα άλλοτε και ζωηρά ποδαράκια τών δώδεκα χρόνων του.

Είχε μείνει απόψε πολύ πιὸ άργά, παρ' ό,τι συνήθιζε, γύρω από την Όμόνοια και τὰ Χαυτεία, για να πουλήση τὸ έμπόρεμά του. Άλλά ήταν και τόσο λίγοι και άπρόθυμοι σήμερα οί πελάτες! Δυὸ τρία λουστράκια μόνο της πλατείας, ένας άνθω- πώλης και μιὰ γριούλα του είχαν αγοράσει τὰ κιτρινωπά τετράγωνα ζαχαρωτά. Πού είχε ό μικρός νταβάς του και του είχαν δώσει σέ αντίλλαγμα τὰ λίγα πενηντάρικά των, πού είχαν άρχισει κιό- λας νά χάνουν την άξία των, εκείνο τόν Ιούνιο τοϋ 1941, δυὸ μήνες μετά την είσοδο τών Γερμα- νών στην Αθήνα. Καί έμεινε ό Δημητράκης μιὰ ώρα και έπειτα δυὸ ώρες παραπάνω από τις άλλ- λες μέρες στην Όμόνοια, πρίν ή ξεκινήση για νά γυρίση πεζὸς στο σπίτι του, μακριά πέρα από την πλατεία Κολιάτσου.

Δέν έπαυε όλη αὐτή την ώρα νά σκέπτεται τή μητερούλα του, πού θά είχε τόσο άνησυχήσει, πού θά είχαν περάσει χίλιες-δυὸ φρικτές ιδέες από τὸ κεφάλι της, πού θά είχε βγει έξω στο δρόμο, για νά προσπαθήση νά διακρίνη μέσα στο σκοτάδι μήπως έρχόταν από μακριά ό Δημητράκης της. Άλλά πάλι δέν μπορούσε νά μή σκεφθῇ με τί λα- χτάρα και άνυπομονησία ή μητερούλα του περί- μενε κάθε βράδυ τὰ λίγα λεπτά, πού της έφερνε ό Δημητράκης και πού θά της επέτρεπαν τὸ άλλο πρωί νά αγοράση τὸ ψωμί, κανένα λαχανικό και λίγο γάλα για τὰ δυὸ μικρότερα αδερφάκια του.

Δέν μπορούσαν νά φτάσουν για όλες τις άνάγ- κες της μικρής αὐτῆς οικογένειας, ούτε τὸ μικρὸ έφεδρικό έπίδομα, πού έπαιρνε ή μητέρα, ούτε τὰ όσα έθγαζε ξενοπλένοντας. Καί ήταν τόσο λίγο τὸ φαί, πού έπαιρνε από τὸ συσσίτιο για τὰ τόσο λαίμαργα και πεινασμένα στόματα! Καί ήταν τόσο πικρὸς ό καϋμὸς τοϋ πατέρα, πού δέν είχε γυρίσει ακόμα από την έκστρατεία, πού κανείς δέν ήξερε τί είχε απογίνει.

Γι' αὐτὸ τὸν λόγο είχε μείνει περισσότερο στην Όμόνοια απόψε ό Δημητράκης. Όλο και ήλπιζε ακόμα ότι θά βρεθῇ κάποιος καθυστερημένος πε- λάτης, πού θά τοϋ αγοράση τέσσερα- πέντε πα- στέλια γι' αὐτὸν και την παρέα του, ή για τὰ παι- δάκια του, πού θά περίμεναν κι αὐτὰ πεινασμένα στο σπίτι. Άλλά ή νύχτα είχε πέσει πιά, ή βαρεία και κατασκότεινη και γεμάτη από κινδύνους και άνησυχίες νύχτα της σκλαθιάς και της συσκοτί- σεως.

Κουρασμένος, λοιπόν, καταστενοχωρημένος και — χωρίς νά θέλῃ νά τὸ όμολογήση ούτε στὸν εαυτό του — φοβισμένος από τὸ σκοτάδι και την αγριάδα γύρω του, έσερνε ό Δημητράκης τὰ πόδια του και κάπου- κάπου φώναζε, σάν μιὰ τελευταία έλπίδα ότι θάβρισκε κανένα πελάτη:

— Παστέλι. Παστέλι, γλυκό σάν τὸ μέλι!

Άλλά έμοιαζε ή φωνούλα του πολύ περισσό- τερο με λυγμό, παρὰ με τή φωνή τοϋπραματευτή, πού διαλαλεῖ τὸ έμπόρεμά του.

Έξαφνα κάποιος τὸν φώναζε:

— Δημητράκη! Δημητράκη, έσύ είσαι;

Στην άρχή φοβήθηκε και δέν μπορούσε νά κα- ταλάβῃ ποίός ήταν. Όταν διέκρινε όμως μέσ' στο σκοτάδι νά τὸν πλησιάζουν μιὰ νέα και ένας νέος, τοὺς άναγνώρισε άμέσως και με άληθινή χαρά. Ήταν ό κύριος Κίμων κι ή δεσποινίς Έλλη, δυὸ πλούσια αδέρφια, πού κατοικοῦσαν στην όδὸν Πα- τισίων. Άρκετὲς φορές τοϋ είχαν αγοράσει όχι ένα και δύο αλλά δέκα και είκοσι παστέλια, είτε για νά τὰ μοιράσουν σέ φτωχὰ παιδάκια, είτε νά τὰ πε- ράσουν με κάποιο τρόπο στοὺς Άγγλους αἰχμα- λώτους, πού είχαν φέρει εκείνη την εποχή οί Γερ- μανοί για νά τοὺς κλείσουν στο Πολυτεχνεῖο. Μιὰ φορά μάλιστα, την προπερασμένη έβδομάδα, πού τὸν είχαν βρεῖ στην άρχή της όδοϋ Πανεπιστημίου, την ώρα, πού περνούσε μιὰ συνοδεία από Άγγλους αἰχμαλώτους, ό Κίμων και ή Έλλη τοϋ είχαν άρ- πάζει όλόκληρο τὸν νταβά του για νά ρίξουν τὰ παστέλια στοὺς Άγγλους.

— Πὼς πήγε τὸ έμπόριο σήμερα, Δημητράκη;

Και έμεινε ό Δημητράκης μιὰ ώρα και έπειτα δυὸ ώ- ρες παραπάνω άπ' τις άλλες μέρες στην Όμόνοια.

— Όχι καλά, δεσποινίς Έλλη. Πέντε παστέλια μόνο πουλήσα όλη την ήμέρα.

— Καλά, πού σε βρήκαμε λοιπόν, γιατί ήθελα καμιά δεκαπενταριά παστέλια, νά τὰ δώσω στα παιδάκια της μάνδρας δίπλα στο σπίτι μας... Άν θέλῃς άνεβαίνουμε μαζί την όδὸν Πατησίων.

Ό Δημητράκης ξαναβρήκε πάλι όλη τή συνη- θισμένη του ευθυμία και καλή διάθεση. Κι ή φωνή του ήταν γεμάτη χαρά, όταν άποκρίθηκε:

— Ευχαριστῶ, πάρα πολύ... Θα χαρῇ λιγάκι ή καϋμένη ήμανούλα μου.

— Πές μου, Δημητρά- κη, έχετε κανένα νέο από τὸν μπαμπά σου;

— Όχι, δεσποινίς Έλ- λη... Κάτι στρατιῶτες, πού ήταν στο Σύνταγμα του, μᾶς είπαν ότι ό λό- χος τοϋ έφυγε από την Κασάλλα με ένα καράβι. Ίσως νά πήγαν στην Κρήτη. Άλλά από εκεί δέν μᾶς ήρθε κανένα νέο.

— Έννοια σου, τώρα θά πάρετε σίγουρα νέα. Δυστυχῶς την κατέλαβαν και την Κρήτη οί παλιο- Γερμανοί και ξανάρχισε πάλι ή συγκοινωνία. Πέ- στο στη μανούλα σου, νά ήσυχάση.

— Ευχαριστῶ... Μακά- ρι νά πάρουμε κανένα νέο. Άλλοιῶς θά τρελ- λαθῇ ή μαμά.

— Άκου, Δημητράκη, τοϋ είπε τώρα ό Κίμων. Ξέρω πόσο είσαι καλὸ Έλληνόπουλο και πόσο θέ- λεις νά βοηθήσης την πατρίδα μας... Θα σε ρω- τήσω κάτι, σάν νά ήσουν άνδρας, χωρίς νά φοβηθῶ ούτε νά μᾶς προδώσης, ούτε νά πῆς τίποτα σέ όποιονδήποτε... Αὔριο πρόκειται νά κάνουμε μιὰ άπόπειρα νά βγάλουμε έναν Άγγλο αξιωματικό και έναν ύπαξιωματικό από τή φυλακή τοϋ Πο- λυτεχνείου. Μπορείς νάρθῃς κατά τις έξη τὸ από- γευμα από την πίσω μεριά τοϋ Πολυτεχνείου μαζί με πέντε- έξη καλὰ παιδιὰ σάν και σένα και νά κάνετε κάτι πού νά τραθήξῃ την προσοχή τών Γερ- μανών φρουρῶν, για νά μᾶς αφήσουν έτσι νά κά- νουμε εμεῖς τή δουλειά μας;

Ό Δημητράκης ένθουσιάστηκε:

— Καί βέβαια, κύριε Κίμων!... Άκούς εκεί θά τοὺς την φτιάξουμε τών Γερμανών! Θα τρελλαθοῦν από τή χαρά τους κι ό Κώστας και ό Νίκος, κι ό Παναγιώτης κι ό...

— Τί θά κάνετε;

— Άφήστε μας εμάς και κάτι θά βρούμε... Πού θέλετε ναρθοῦμε;

— Στη γωνία της όδοϋ Μπόταση και Τσιτσα...

Εἰμαστε σύμφωνοι;

— Σύμφωνοι, κύριε Κίμων.

Όταν τὸ έπόμενο απόγευμα ό Δημητράκης κι ή παρέα τοϋ έφθασαν από διάφορες μεριές γύρω από τὸ πίσω μέρος τοϋ Πολυτεχνείου, διέκρινε άμέσως τὸν Κίμων και την Έλλη, πού ήταν πρὸς τὸ μέρος της όδοϋ Τσιτσα, αλλά και κατάλαβε άμέσως από ένα βλέμμα τους ότι έπρεπε νά κἀνῃ ότι δέν τοὺς ξέρει. Κάμποσοι άλλοι νέοι και νέες σι- γοπερπατοῦσαν εκεί κοντά, ένῶ οί βλοσυροί Γερ- μανοί φρουροί τοὺς παρακολουθοῦσαν με ύποψία.

Ό Δημητράκης, πού είχε φροντίσει νά έχῃ εκείνη την ήμέρα τὸν νταβά του πιὸ γεμάτο παρὰ ποτέ άλλοτε, έπροχώρησε με άδιαφορία άκριβῶς μπροστὰ στοὺς δυὸ Γερμανοὺς φρουροὺς, φωνά- ζοντας:

— Παστέλι, γλυκό παστέλι!

Ένα άλλο παιδάκι, ό Κώστας, τὸν πλησίασε τότε, σάν νά τὸν έβλεπε για πρώτη φορά.

— Δώσε μου ένα παστέλι!

— Πενήντα δραχμές.

— Καλά, δώσε μου πρώτα τὸ παστέλι και θά σε πληρώσω.

Ό Δημητράκης τοϋ έ- δωσε τὸ παστέλι και μό- λис τὸ έπῆρε ό Κώστας τὸ έβαλε στα πόδια. Άλ- λά ό Δημητράκης, πιὸ γρήγορος, τὸν έπρόφτα- σε και τὸν άρπαξε. Έ- νας άγριος καυγάς, θαυ- μάσια σκηνοθετημένος από πρίν, άκολούθησε και στην διάρκειά του, ό νταβάς άναποδογυρίστη- κε και τὰ παστέλια έπε- σαν στο χῶμα. Πὼς έ- βρέθηκαν τότε εκεί γύρω όλα τὰ παιδιὰ της πα- ρέας τοϋ Δημητράκη, κα- νείς δέν τὸ κατάλαβε. Ό- λα χύμηξαν νά άρπάξουν τὰ παστέλια από κάτω. Ό Δημητράκης έμοίραζε γροθιές και κλωτσιές γύ- ρω του. Άλλοι καυγά-

δες μεταξύ τών παιδιῶν έφούντωσαν και έπεκρά- τησε για λίγη ώρα ένα άληθινὸ πανδαιμόνιο από φωνές και βρισιές, πού έκανε τις γερμανικές άν- θρώπινες μηχανές, νά ξεχάσουν τὸ καθήκον, πού είχαν σάν φρουροί, και νά ξεκαρδιοθοῦν στα γέλια.

Αὐτὸ έφθασε στὸν Κίμων και στοὺς φίλους του νά πετάξουν μιὰ σχολίνη σκαλίτσα σέ ένα πα- ράθυρο, από όπου κατέβηκαν γρήγορα δυὸ Άγ- γλοι αἰχμαλῶτες, πού έχάθηκαν τρέχοντας πρὸς τὰ Έξάρχεια. Έν τῷ μεταξύ ό Δημητράκης κατέ- βηκε, κυνηγώντας δῆθεν τὰ παιδιὰ, πού τοϋ πῆ- ραν τὰ παστέλια, από την όδὸν Στουρνάρα. Στην γωνία της όδοϋ Πατησίων και εὔρηκε, λίγη ώρα έπειτα, ή Έλλη, πού τοϋ έδωσε τρία χιλιάρικά, τὸν έβίλησε και τοϋ είπε:

— Δημητράκη μου, είσαοτε έκτακτοί. Αὐτὸ, πού έκανες σήμερα, δέν θά τὸ ξεχάσουμε ποτέ. Ή μα- νούλα σου κι ό πατερούλης σου μποροῦν νάναι υπερήφανοι για σένα.

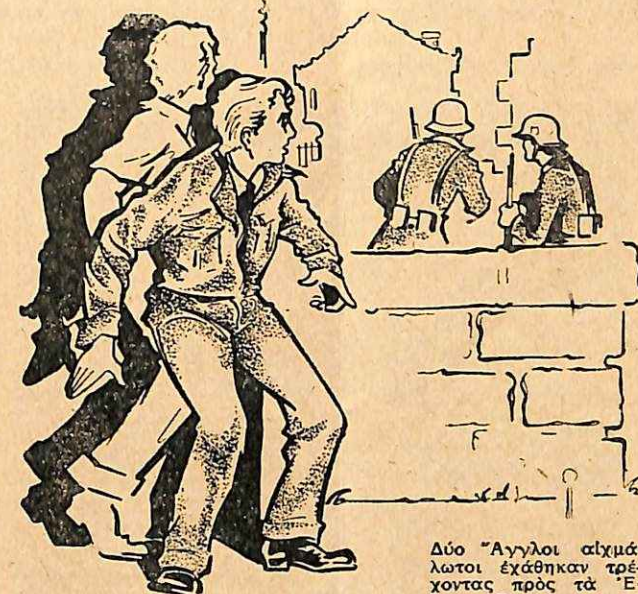
Με έντελῶς διαφορετική διάθεση ανέβαινε ό Δη- μητράκης σήμερα πρὸς την Πλατεία Κολιάτσου. Άλλά ένῶ ήταν ακόμη νωρίς, είδε τή μητέρα του νά τὸν περιμένῃ στη γωνία τοϋ στενοῦ τους. Με χειρονομίες και με κλάματα τὸν φώναζε από μακριά:

— Δημητράκη! Δημητράκη!... Ό πατέρας σου! Ό Δημητράκης ένιωσε νά κόβονται τὰ γό- νατά του. Άλλά γρήγορα ή μητέρα του ήρθε τρέ- χοντας κοντά του:

— Πήραμε γράμμα τοϋ πατέρα σου. Είναι στην Κρήτη... είναι καλά... Θα μᾶς έρθῃ γρήγορα. Σάν τρελὸς ό Δημητράκης χύμηξε άπάνω της και την άγκάλιασε, ένῶ τὰ δάκρυά του έτρεχαν ποτάμι:

— Μανούλα μου! Μανούλα μου!

A. A. K.

Δυὸ Άγγλοι αἰχμα- λῶτες έχάθηκαν τρέ- χοντας πρὸς τὰ Έ- ξάρχεια.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Ποιός μπορεί να μη νοιώσει ιερό ρίγος συγκινήσεως, ποιός μπορεί να μη δακρύσει στο άκουσμα των μεγαλόπνοων στίχων του «Ύμνου της Ελευθερίας», που κόσμημα ατίμητο θα λάμπη στις γενεές τις Ελληνικές;

Και ποιός μπορεί να μη ψιθυρίσει ένα όνομα τότε; Διονύσιος Σολωμός!

Γιατί στ' αλήθεια, ο Σολωμός είναι και θα μείνει στους αιώνες, ο μεγάλος, ο ανυπέροχτος έθνικός μας ποιητής.

Ο Σολωμός έγραψε στίχους, ναι, μα οι στίχοι αυτοί είναι κομμάτια της φλογερής του ψυχής. Της Ελληνικής κι αδάμαστης ψυχής!

Γιός του Νικόλα Σολωμού, απ' αρχοντική, παλιά οικόγένεια, γεννήθηκε κι ανατράφηκε στη Ζάκυνθο (1798).

Πρώτοι του δάσκαλοι στάθηκαν ο Αντώνης Μαρκεζίνης και ο Καραβίας, που θαύμαζαν το μικρό Σολωμό για την αγάπη και το ζήλο του στα γράμματα.

Μελετούσε, ο μικρός τους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς και διάβαζε με πάθος τη γραφή. Αποστήθιζε τους ψαλμούς του Δαβίδ και θρήνους του Ίερεμία.

Γά 'Ιταλικά και τὰ Λατινικά τὰ σπούδασε με ένα σφοδρό ιερωμένο, τὸν Ρώσσι, πουχε καταφύγει τότε πρόσφυγας στη Ζάκυνθο.

Ύστερα από τὸ θάνατο του πατέρα του ο Σολωμός πήγε στην 'Ιταλία για νὰ σπουδάσει και νὰ τελειοποιηθῇ.

Στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Παθίας σπούδασε τὰ Νομικά γιὰ τρία χρόνια' μα γυρνώντας στη Ζάκυνθο (1818) πολὺ λίγο ἤξερε τὴ Νομικὴ ἐπιστήμη. Μὲ μόρφωσι ἀνώτερη στὴ φιλοσοφία και στὴν ποίησι ἔβαλε σκοπὸ του νὰ γράφῃ και μόνον νὰ γράφῃ.

Οἱ τρόποι του, ἡ εὐγένειά του, ἡ ἀριστοκρατικὴ του οἰκογένεια, τράβηξαν γρήγορα γύρω του τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς τότε κοινωνίας τῆς Ζακύνθου.

Γρήγορα οἱ φίλοι τῆς συντροφιάς του ἔνοιωσαν πὼς ὁ Σολωμός ἦταν ὁ ἐκλεκτὸς τῆς Μοίρας, αὐτὸς, πὺθ θα ζωντανεύει ξανά τὴν Ἑλληνικὴ ποίησι μ' ἕναν ὁμορφο, μ' ἕναν ὑψηλὸ κι ἀγνὸ τρόπο.

Οἱ φίλοι του, ἀνυπόμονοι ν' ἀκούσουν τοὺς πρώτους τόνους τῆς ψυχῆς του, τοῦγραψαν:

«Ὡς πότε, φίλε, ἡ λύρα
θὰ μένη σιωπηλή;
Νὰ τοῦ πολέμου ὁ κρότος
ὁποῦ τὴν προσκαλεῖ».

«Ἔτσι κι ἔγινε.

Στὸ ξέσπασμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως συγκινεῖται ὁ Σολωμός.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀνδρεία κάνει τὰ θαύματά της πάλι και ἡ ἱστορία γράφει με χρυσὸ κονδύλι τις ἔνδοξες σελίδες της.

Στὸ ἄκουσμα τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς λεβεντιάς, χτυποκαρδεῖ ἡ Μούσα τοῦ Σολωμοῦ.

Μὰ ἡ λύρα του σωπαίνει ἀκόμα.

Οἱ χορδές της μένουν ἀνεγγίχτες ἀπὸ τὰ λεπτὰ κι εὐγενικὰ δάχτυλα τοῦ ποιητῆ.

Δὲν ἀργεῖ ὅμως ν' ἀνοίξῃ τις πλατείες, τις δυνατὲς φτεροῦγες τῆς ψυχῆς του, ὁ μεγάλος Σολωμός, κι ἐκεῖ στὸ λόφο τοῦ «Στράνη», ὅπως μᾶς λένε, κάτω ἀπ' τὸ διάφανο ζαφεῖρι τ' οὐρανοῦ, ἀνασαίνοντας τὸ μυρωμένο ἀγέρι τραγουδάει τοὺς περίφημους στίχους τοῦ ὕμνου στὴν «Ἐλευθερία».

«Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή. Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὕψη πὺθ με βιά μετράει τὴ γῆ».

Λάτρευε τὴν Πατρίδα ὁ Ποιητής, πονούσε τὰ ἱερά της χόματα, ὑπέφερε γιὰ τὴ λευτεριά και γιὰ τὴ δόξα της. Στους στίχους γιὰ τὴν Ἐλευθερία (158 στροφές ἐν ὄλῳ) ἔδωσε ὅλο τὸ βάθος τῆς μεγάλῃς του ψυχῆς.

Μὰ πλάϊ στὸν Ἑθνικὸ του παλμό, ἔστεκε και κάποια ἄλλη μορφή τοῦ Σολωμοῦ.

Σατυρικοὶ στίχοι, γραμμένοι σὲ εὐθυμες στιγμές, λυρικά τραγούδια δοσμένα σὲ ὄρες αἰσθηματικές,

δείχνουν περισσότερο και καλύτερα τὸν πλοῦτο τῆς ποιητικῆς του φλέβας.

Τὸ σατυρικὸ «Ἰατροσυμβούλιο», «Τὸ ὄνειρο», «Ἡ Πρωτοχρονιά», τὰ αἰσθηματικὰ «Ἡ Ἀνθοῦλα», «Ἡ Ἀγνώριστη», «Ἡ Ξανθοῦλα», μᾶς δείχνουν τὴν δύναμι τῆς φαντασίας του και τῆς ψυχῆς του.

Ὡς τότε ἀκόμα, ὁ Σολωμός, δὲν εἶχε βρεῖ τὸν σωστό, τὸν ἀληθινὸ δρόμο τοῦ στίχου του.

Τὸ ματωμένο τραγούδι τοῦ ἀγῶνος τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων, ὅμως, ἡ μελωδία τῆς λύρας τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, χάραξαν ὀριστικὰ στὴν ψυχὴ τοῦ ποιητῆ, τὸν ὁμορφο, τὸν μεγάλο δρόμο στὸ ἔργο του.

Στὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ τὴν ἀπλῇ, στὴ γλῶσσα τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν, ἠθέλησε ὁ ποιητῆς νὰ τραγουδήσῃ στὴ λύρα του.

Δὲν τὰ κατάφερε ὅμως: «Ὅσο κι ἂν ὁ ὕμνος στὴν Ἐλευθερία, ὅσο κι ἂν τὸ τραγούδι του «Στὸ θάνατο τοῦ Λόρδου Μπάυρον» εἶναι γραμμένα στὴ δημοτικὴ, ξεφεύγουν ὥστόσο ἀπὸ τ' ἀχνάρια, πὺθ θέλει ὁ ποιητῆς κι ἴσως σ' αὐτὸ νὰ φταίῃ ἡ φλογερὴ του φαντασία, πὺθ τὸν συνεπαίρνει.

Δ. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ

ΚΑΤΙ ΠΟΛΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟ!...

Οἱ Ἐρυθροσταυρίτες εἶχαν πάρει ἀπόφασι νὰ ἐτοιμάσουν ἕνα λεύκωμα, πὺθ θα τὸ ἔστελναν στὰ Ἀμερικανόπουλα, πὺθ εἶναι και κείνα Ἐρυθροσταυρίτες.

—Τὰ Ἀμερικανόπουλα, εἶπε ἡ Φωτούλα, φάνηκαν σὲ μᾶς πολὺ πονετικά. Ὅταν ἡ πατρίδα μᾶς ὑπέφερε, αὐτὰ μᾶς θυμόνταν. Δὲν πρέπει λοιπὸν κι ἐμεῖς νὰ τοὺς στελῶμε κάτι γιὰ νὰ τὰ εὐχαριστήσωμε; Τὶ Ἐρυθροσταυρίτες θὰ εἴμαστε, ἂν δὲ δείξωμε πὼς ξέρομε νὰ εὐχαριστοῦμε ἐκείνους πὺθ μᾶς ἀγαποῦν και μᾶς κάνουν καλὸ;

Ἡ γνώμη τῆς Φωτοῦλας ἔκαμε ἐντύπωσι και ὅλοι τοὺς ἔμειναν σύμφωνοι, νὰ κάνουν ἕνα λεύκωμα.

Τὴν ἀπόφασί τους τὴν ἔκαμαν γνωστὴ και στὸ δάσκαλό τους, πὺθ και κείνος συμφώνησε μαζί τους.

—Μπράβο! παιδιὰ μου, τοὺς εἶπε. Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴ σκέψι σας. Ἔτσι κάνουν οἱ ἄνθρωποι, πὺθ καταλαβαίνουν τὸ καλὸ. Μονάχα πρέπει νὰ σκεφθῇτε τί λογῆς θα γίνη τὸ λεύκωμα. Τὰ Ἀμερικανόπουλα, ἀπὸ τὰ γράμματά τους, πὺθ μᾶς ἔστειλαν, θέλουν νὰ γνωριστοῦν μαζί μᾶς, νὰ γνωρίσουν τὴν πατρίδα μας, τις πολιτείες και τὰ χωριά μας, τὰ προϊόντα, τις ἐργασίες, τὰ σχολεῖα μᾶς. Θέλουν νὰ μάθουν γιὰ τὴ ζωὴ μᾶς. Τέτοιο λεύκωμα πρέπει νὰ στελετε, πὺθ νὰ μυρίξῃ Ἑλλάδα, νὰ εἶναι γνήσιο Ἑλληνικό.

Σὰν τὰ μυρμήγκια ρίχτηκαν νὰ δουλέψουν τώρα οἱ Ἐρυθροσταυρίτες γιὰ τὸ σκοπὸ οὗτο. Ἄλλοι πήγαιναν στ' ἀμπέλια κι ἔκοβαν ἀμπελόφυλλα και τὰ ταίριαζαν μεθοδικὰ. Ἄλλοι μάζευαν ἀνεμώνες, παπαρουνές, βιολέτες, φύλλα ἀπὸ ἐλιές. Ἄλλοι ἰχνογραφοῦσαν και ζωγράφιζαν ὠραῖα ἑλληνικὰ τοπεῖα. Ἄλλοι ἔγραφαν γράμματα. Ὅλα αὐτὰ ἦταν γιὰ τὸ λεύκωμα.

—Ἐγὼ θὰ ράψω ἕνα Καραγκούνικο Θεσσαλικὸ σεγκοῦνι, εἶπε ἡ Βασιλικούλα τοῦ Καζαντζῆ, πὺθ ἦταν χρυσοχέρα στὸ κέντημα.

Ἄλλα κορίτσια ἔπλεξαν καλτσάκια χρωματιστὰ και ἄλλα ὁμορφα πολὺχρωμα κεντήματα-ὁμοῖα με κείνα, πὺθ κάνουν οἱ χωριατοπούλες.

Ἄλλα κέντησαν Μακεδονίτικες γυναικεῖες φορεσιές γιὰ νὰ τις βάλουν στὸ λεύκωμα, ἄλλα νησιώτικες, ἄλλα Θρακιώτικες και ἄλλα Κρητικές.

Ὁραῖα ἦταν πάλι τὰ ἀντικείμενα, πὺθ σκάλισαν τ' ἀγόρια, σὲ ξύλο.

Ὁ Νίκος Λούμπης σκάλισε μιὰ γκλίτσα τσομπάνικη, ἀπὸ πυξάρι. Τὴν εἶχε καταφέρει τόσο καλὰ, πὺθ ὅσοι τὴν εἶδαν, εἶπαν πὼς τὴν σκάλισαν ἐπιδέξια χέρια. Ἐνα ἄλλο παιδάκι σκάλισε τὰ σφραγίδα μικρὴ, πὺθ ἔμοιαζε με κείνες, πὺθ οἱ μητέρες σφραγίζουν τὰ πρόσφορα, πὺθ στέλνουν στὴν ἐκκλησία.

Ἐξυπνο ἦταν πάλι κάτι, πὺθ ἔκαμε ὁ Τάκης Ξιφαρᾶς. Αὐτὸς ζωγράφισε ἕνα μικρὸ μαῦρο ἔντομο, πὺθ τὸ ἔλεγε σκαθάρι. Δίπλα στὴ ζωγραφιά ἔγραψε:

—Τὸ ἔντομο αὐτὸ μᾶς κατὰστρεψε τὰ ἀμπέλια στὸ χωριὸ μᾶς και δυστύχησε ὁ κόσμος ἀπὸ ψωμί.

Ὁ Τάκης Ξιφαρᾶς ἦταν χωριατόπουλο και ἤξερε τὰ σκαθάρια.

Μονάχα ἡ Φωτούλα, πὺθ εἶχε πρωτοῖξει τὴν ιδέα γιὰ τὸ λεύκωμα, δὲν εἶχε ἀκόμα προτιμήσει τί θα ἔκαμε. Αὐτὴ ἦταν ἡ διαλεχτότερη Ἐρυθροσταυρίτισσα μέσα στὸ σχολεῖο και ἡ πρώτη μαθήτριά. Σὰν ἄκουσε ἀπὸ τὸ δάσκαλο πὼς τὸ λεύκωμα ἔπρεπε νὰ μυρίξῃ Ἑλλάδα και νὰ δείχνῃ κάτι πὺθ εἶναι Ἑλληνικό, θασάνισε πολὺ τὸ νοῦ της τί νὰ φτιάσῃ.

Τῆς ἤρθε νὰ κεντήσῃ μιὰ σημαία Ἑλληνική. Μὰ σημαία θα ἔκανε και ἡ Ἄννα τῆς Δεσποινίδος. Γιὰ τοῦτο ἡ Φωτούλα ὑπεχώρησε.

Σὰν πρώτη μαθήτριά και ἄριστη Ἐρυθροσταυρίτισσα φρόντισε νὰ κἀνῃ κάτι πὺθ θα ἦταν ξεχωριστὰ ὠραῖο μέσα στὸ λεύκωμα. Και πὺθ, μόλις θα τὸ ἔβλεπες, νὰ ἔλεγες:

—Νά! αὐτὸ θυμίζει Ἑλλάδα.

—Ἐνα φύλλο ἀπὸ ἐλιά, μιὰ μαργαρίτα, μιὰ θιολέτα, μιὰ γκλίτσα, δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ θυμίσῃ ἀμέσως αὐτὸ. Τέτοια βρίσκονται και σὲ ἄλλες χώρες, σκεπτόταν ἡ Φωτούλα.

Μὲ τέτοιες ιδέες στὸ νοῦ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸ περιβόλι τους, πὺθ ἦταν στὴν ἄκρη στὸ χωριό.

Ἔτσι ἔκανε πάντα, ὅταν ἤθελε νὰ μὲνῃ μόνῃ νὰ σκεφθῇ. Τραβοῦσε περίπατο πρὸς τὰ ἐκεῖ και ὁ καθὰρὸς ἀέρας τῆς βοηθοῦσε κι ἔδρισκε με τὸ νοῦ της αὐτὸ, πὺθ ἤθελε. Ἐκεῖ ὅμως πὺθ πῆγε δὲν ἤξερε πὼς θάβρισκε τὸν παπποῦ της, τὸ γέρο-Μάνθο, πὺθ καθάριζε τις συκιές ἀπὸ τὰ ξεράδια. Σταμάτησε τὴ δουλειά του ὁ παπποῦς, τὴν κοίταξε και τῆς εἶπε:

—Καλὸς τὸ κορίτσι! Καλὸς τὴ Φωτούλα! Τὶ θέλεις, παιδάκι μου; Τὶ ἤρθες;

Κόμπιαζε, ἐκκόμπιαζε ἡ Φωτούλα! Νὰ τοῦ πῇ! Νὰ μὴν τοῦ πῇ τοῦ παπποῦ της! Ἀποφάσισε νὰ τοῦ τὸ πῇ.

Ἐρυθροσταυρίται Ἀμερικῆς ἐτοιμάζουν σχολ. ἀλληλογραφίαν και λεύκωμα American Juniors preparing school correspondence booklets.

Τοῦ μίλησε λοιπόν πῶς οἱ Ἐρυθροσταυρίτες ἀποφάσισαν νὰ κάμουν λεύκωμα καὶ πῶς αὐτὴ θέλει νὰ θάλλῃ μέσα κάτι, κάτι πού νὰ εἶναι πολὺ Ἑλληνικό. Γέλασε ὁ παππούς, ὁ γέρο-Μάνθος, μ' αὐτὸ πού τοῦ εἶπε ἡ Φωτούλα, ἔβγαλε τὴν ταμπακίερά του, ἄναψε ἕνα τσιγάρο, σκέφθηκε λίγη ὥρα καὶ ὑστερα ἀπάντησε:

— Αὐτὸ πού ζητᾷς δὲ νομίζω, πῶς εἶναι μεγάλη δυσκολία γιὰ νὰ τὸ θροῦμε. Μὰ θὰ κάμῃς λίγη ὑπομονή ὥσπου νὰ γυρίσωμε στὸ σπίτι μας. Τώρα κάθισε κεῖ στὴ θερυκοκιά καὶ ἄκου τ' ἀηδονία καὶ τὰ κοτσούφια, πῶς τραγουδοῦν τὴν ἀνοιξι. Κόψε ἂν θέλῃς τίποτε τριαντάφυλλα, γαρύφαλα καὶ ἄλλα λουλούδια καὶ φτιάσε ἕνα μπουκέτο ἀνοιξιιάτικο γιὰ τὴ μάνα σου, νὰ τῆς τὸ δώσης, ὅταν θὰ πάμε στὸ σπίτι. Ἡσυχασμένο τώρα τὸ κορίτσι ὑστερα ἀπ' τὴν ὑπόσχεσι, πού ἔλαβε ἀπὸ τὸν παππού, διάλεξε ἕναν ἱσκιό παχὺ κᾶθισε καὶ ἀπολάμβαινε τὰ πουλιά, πού κελαδοῦσαν.

Τὶ τραγοῦδια, Θεέ μου, ἦταν ἐκεῖνα; Ἡ Φωτούλα δὲ χόρταινε νὰ τ' ἀκούῃ. Ἀνακατεμένα μὲ τ' ἀηδονία ἦταν ἐκεῖ καὶ κοτσούφια πολλά, μὰ αὐτὰ δὲν μποροῦσαν νὰ πιάσουν χαρτωσιά μὲ τὸ τραγοῦδι τους μπρὸς στὸ κελάδημα τῶν ἀηδονιών.

Ὑστερα ἡ Φωτούλα ἔκοψε ὀμορφα τριαντάφυλλα, γαρύφαλα καὶ ἄλλα λουλούδια καὶ μαζί μὲ τὸν παππού τράβηξαν γιὰ τὸ σπίτι.

— Ποιὸ θὰ εἶναι τάχα αὐτό, πού ἔχει στὸ νοῦ του νὰ μὴ πῇ νὰ φτιάσω γιὰ τὸ λεύκωμα ὁ παππούς; συλλογίζεταν ἡ Φωτούλα.

Μόλις ἔφθασαν στὸ σπίτι διάταξε ὁ παππούς τὴ γυναῖκα του, τὴν Ἀνδρομάχη, τὴ γιγιά τῆς Φωτούλας, ν' ἀνοίξῃ τὴν κασέλα καὶ νὰ θγάλλῃ ἀπὸ μέσα τὴν καινούργια φουστανέλλα του μὲ τὶς σαράντα μάνες καὶ τὸ τσόχινο γαλάζιο τσιποῦνι του, πού εἶναι σὰ γιλέκο. Ἀκόμα διάταξε νὰ θγάλλῃ τὴ χασεδένια φαρδομάνικη πουκαμῖσα του, τὸ ἄλικο φέσι μὲ τὴ μακριὰ τὴ μεταξένια φούντα του, τὶς κάτασπρες κάλτσες του, τὶς μαῦρες καλτσοδέτες καὶ τὰ κόκκινα τσαρούχια του. Ἀκόμα δὲν ἔχεσε ὁ παππούς νὰ ζητήσῃ καὶ τὸ κατακέντητο ἱστορικό σελάχι του, πού, ὅταν στὰ νιάτα του ἦταν Μακεδονομάχος, τὸ χρησιμοποίησε καὶ γιὰ προσκέφαλο.

Ὅλα τοῦτα ἡ Ἀνδρομάχη τὰ ἔβγαλε, τὰ ἀράδιασε στὸ κρεβάτι καὶ φώναξε τὸν παππού κι ἐκεῖνος φώναξε τὴ Φωτούλα:

— Νὰ κορίτσι μου, κάτι πού εἶναι πολὺ Ἑλληνι-

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Β' Περιφερείας Δημ. Σχολ. Πειραιῶς κ. Σπ. Μένταυλος καὶ οἱ Δ/νται τῶν Σχολείων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλλ. Ε.Σ.Ν. κατὰ τὴν σύσκεψιν διὰ τὴν καλλιτέραν ὁργάνωσιν τῶν ὁμάδων τοῦ Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ Σχολεῖα. The school inspector and the principals of the 2nd educational District, Piraeus with G. J. R. C. officials at the meeting for the improvement of the J. R. C. programme in schools.

κό. Αὐτὴ ἡ φουστανέλλα, τοῦτο τὸ τσιποῦνι, οἱ κάλτσες, τὰ τσαρούχια, ὅλα τοῦτα τὰ ρούχα τοῦ Τσο-λιά.

Φτιάσε ἕνα τσολιά στὸ λεύκωμα καὶ εἶναι ὅ,τι χρειάζεται. Καὶ χαμογελώντας πρόσθεσε:

— Ὁ Τσολιάς στὸ Σαραντάπορο, ὁ Τσολιάς στὸ Μπιζάνι, ὁ ἴδιος στὴν Κρέσνα, αὐτὸς στὴν Τζουμα-γιά...

Ὁ ἴδιος στὴ Μικρασία, ὁ Τσολιάς στὸ Πογραδέτι, στὴν Κλεισούρα, στὸ Τεπελένι. Αὐτὸς τίμησε παντοῦ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Φωτούλα συμφώνησε μὲ τὴ γνώμη τοῦ παππού τῆς. Στὸ λεύκωμα ἔβαλε μιά ζωγραφιά ἐνὸς Τσολιά μὲ ὀμορφες φουστανέλλες. Ἦταν τόσο πετυχημένος αὐτὸς ὁ Τσολιάς, πού οἱ Ἐρυθροσταυρίτες τὸν ἔβαλαν στὸ λεύκωμά τους στὴν καλύτερη θέσι. Τὸν ἔβαλαν στὴν πρώτη σελίδα.

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

Ἐσεῖς, πού πρωτοσπείρατε
Τῆς λευτεριάς τὸ σπέρμα,
Λαχταρισμένο δῶρο
Στὴ σκλαβωμένη γῇ,
Ἐσεῖς, κι' ὅταν ὠρίμασαν
Τὰ στάχυα καρποφόρα,
Τοῦ θερισμοῦ τὴν ὥρα
Μᾶς γίνετε ὁδηγοί.

Σὰν ἱσκιόι μεγαλόκορμοι
Κι ἀπείραχτοι ἀπ' τὰ χρόνια
Σέρνετε ἐμᾶς τ' ἀγγώνια
Στὸ δρόμο τῆς τιμῆς,
Κι ὅπου πολέμου κράξιμο
Κι ὅπου τῆς μάχης κρότοι,
Ἐσεῖς περνάτε πρώτοι
Κι ἀκολουθοῦμ' ἐμεῖς.

Στὴ μνήμη σας ἀνάθομε
Χρυσὰ λιθανιστήρια,
Γιὰ σὰς τὰ νικητήρια
Τὰ χεῖλη μας ὕμνων,
Καὶ πλέκοντας τὰ χέρια μας
Τῆς δόξας τὰ στεφάνια
Δικὴ σας περηφάνεια
Στοὺς τάφους σας κρεμνοῦν.

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μ. Ἐκπαιδευτικῆς Πειραιῶς κ. Γ. Ζούκας καὶ οἱ Γυμνασιάρχαι Πειραιῶς μὲ ἀντιπροσώπους τοῦ Ε. Ε. Σ. Ν. μετὰ τὴν σύσκεψιν διὰ τὴν καλλιτέραν ὁργάνωσιν τοῦ Ε. Ε. Σ. Ν.

The Gen. School Inspector and the principals of the Secondary schools of Piraeus with G. J. R. C. officials after the meeting for the improvement of the G. J. R. C. programme in schools.

Η ΨΩΡΑ

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ

Ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχὴ εἶχε γιὰ τὸν τόπο μας καὶ μιά ἄλλη ὁδυνηρὴ συνέπεια, τὶς διάφορες ἀρρώστειες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὁ πληθυσμὸς ὑπέφερε τρομερὰ καὶ ὑποφέρει ἀκόμα. Εὐκόλα δὲ καταλαθαίνει κανένας, γιατί πῆραν τόση μεγάλη ἐξάπλωσι, ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ σ' ὅλους, πόσο εὐνοϊκὸ ἔδαφος δημιουργοῦν γιὰ τὰ μικρόβια ἢ στέρσι, ἢ πείνα καὶ γενικά ἢ δυστυχία καὶ πόσο εὐκολώτερα ὑποκύπτουν στὸ θάνατο οἱ ἐξηντλημένοι ὁργανισμοί. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου ὁ κόσμος ὑπέφερε καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία, γιατί ἔλειπε τότε τὸ σπουδαιότερο μέσο, τὸ βασικώτερο στοιχεῖο γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σώματος μας καὶ τῶν ρούχων μας, τὸ σαποῦνι. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς ἦταν τὰ δερματικά νοσήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δοκιμάσθηκε σκληρὰ τότε ὁ πληθυσμὸς. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ ψώρα πῆρε μιά μορφή ὅχι ἀπλῶς ἐπιδημίας, ἀλλὰ σχεδὸν πανδημίας καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ τελευταίου χωριοῦ καὶ συνοικισμοῦ.

Καὶ μολονότι πέρασαν τρία χρόνια ἀπὸ τότε ἡ δερματικὴ αὐτὴ ἀρρώστεια θασανίζει ἀκόμα πολλοὺς καὶ πολλὰ παιδιά ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ ἀφόρητη φαγούρα καὶ νὰ ξύνονται διαρκῶς καὶ τὸ ἀκόμα χειρότερο νὰ παρουσιάζουν καὶ διάφορες ἄλλες δερματικές ἐπιπλοκές, πού ἔχουν ἐπηρεάσει πολὺ σοβαρὰ τὴν ὑγεία τους. Τὸ κακὸ αὐτὸ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ καταπολεμηθῇ. Ἀπαραίτητη ὅμως προϋπόθεσι γι' αὐτὸ εἶναι νὰ ξέρῃ ὁ κόσμος, τί εἶναι ἡ ἀρρώστεια αὕτη, πῶς μεταδίδεται καὶ πρὸ παντὸς πῶς θεραπεύεται. Ἄν σήμερα ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν χιλιάδες ἀκόμα «ψωριῶντες», αὐτὸ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι πολλοὶ λίγοι ξέρουν, πῶς ἔμπο- ροῦν νὰ θεραπευθοῦν. Καὶ γι' αὐτὸ δίνουμε παρακάτω μερικές γνώσεις.

Ἡ ψώρα εἶναι ἀρρώστεια δερματικὴ καὶ ὀφείλεται σ' ἕνα παράσιτο, πού στὴν ἐπιστήμῃ ὀνομάζεται «ἄκαρι τῆς ψώρας». Πολλαπλασιάζεται μὲ αὐγά, τὸ δὲ θηλυκὸ ἄκαρι μετὰ τὴν γονιμοποίησίν του κόβει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὴν ἀποθέτει τὰ αὐγά του, πού σὲ 4-8 ἡμέρες ἐκκολάπτονται. Τὸ παράσιτο αὐτὸ τὴν ἡμέρα ἀδρανεῖ καὶ τὴ νύχτα δρᾷ καὶ κινεῖται, καὶ γι' αὐτὸ προκαλεῖ τὴν ἀφόρητη νυκτερινὴ φαγούρα. Ἡ ψώρα παρατηρεῖται σ' ὅ- λες τὶς ἡλικίες καὶ στὰ δύο φύλα. Μεταδίδεται μὲ τὰ παράσιτα, πού εἴπαμε, καὶ αὐτὰ μεταφέρονται ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους στὰ γερά ἄτομα. Μέσα στὶς οἰκογέ- νειες συχνὰ μεταδίδεται ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλον, ὅπως καὶ μὲ τὰ μολυσμένα ἀντικείμενα, εἶδη κλινιστριω- μνῆς καὶ ρούχα τοῦ ὕπνου. Ἐπίσης μεταδίδεται στὰ σχολεῖα μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ σὲ κάθε ἄλλο μέρος ὅπου συγκεντρώνονται πολλὰ ἄτομα (στρατώνες κλπ.).

Ποιά σημεῖα πρέπει νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχή μας, γιὰ νὰ ἀναγνωρίσουμε ἢ νὰ ὑποπτευθοῦ- με τὴν ψώρα;

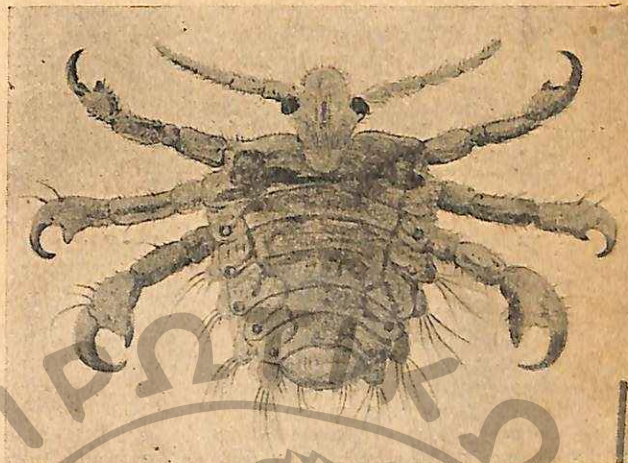
Πρῶτα, ἡ νυκτερινὴ φαγούρα μετὰ τὸ πλάγια- σμα τοῦ ἀρρώστου καὶ ἔπειτα, μερικές μέρες ἀνώ- μαλες θλάδες τοῦ δέρματος (ψωρικές αὐλακες), πού ἐντοπίζονται στὰ χέρια μετὰ τῶν δακτύλων, στοὺς ἀγκῶνες, ἔξωτερικὲς ἐπιφάνειες τῶν ἀντιβρα- χίων, μασχάλες, θώρακα, κοιλιά καὶ μηρούς. Ἀπὸ τὴν ἀφόρητὴ δὲ φαγούρα, ὅχι σπάνια, προκαλοῦνται καὶ ἄλλες διάφορες δερματικὲς θλάδες, συχνὰ πολὺ σοβαρές.

Ποιά εἶναι ἡ προφύλαξι ἀπὸ τὴν ψώρα; Πῶς θὰ προφυλαχθοῦν εἰδικώτερα τὰ παιδιά τῶν σχολείων; Κάθε παιδί, πού πάσχει ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὕτη, πρέπει νὰ ἀποκλειεῖται ἀπὸ τὸ σχολεῖο, μέχρις ὅτου θεραπευθῇ τελείως καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ πιστοποιή- σῃ ὁ σχολίατρος ἢ καὶ ἰδιώτης γιατρός. Ὅλα τὰ παιδιά, πού ξύνονται συνεχῶς, πρέπει νὰ προκαλοῦν

τὴν προσοχὴ τοῦ δασκάλου καὶ τῶν ἄλλων παιδιῶν καὶ νὰ ἐξετάζονται, γιατί αὐτὸ δὲν μπορεῖ παρά νὰ ὀφείλεται εἴτε σὲ ψεῖρες εἴτε στὴν ψώρα. Καὶ στὴ μιά καὶ στὴν ἄλλη περίπτωση τὰ παιδιά αὐτὰ πρέπει νὰ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ σχολεῖο, μέχρις ὅτου ἀ- παλλαγθοῦν ἀπὸ τὰ παράσιτά τους.

Ἀλλὰ τὴν ψώρα τὴν διατηρεῖ πρὸ παντὸς ἡ ἄ- γνοια τῆς θεραπείας. Θεραπεύεται πολὺ εὐκόλα, ἀρκεῖ νὰ θεραπευθῇ ἐγκαίρως καὶ ὅπως πρέπει. Γιὰ τὴν θεραπεία χρειάζεται νὰ καταστραφοῦν τὰ παράσι- τα, νὰ ἀπολυμανθοῦν τὰ ρούχα καὶ τὰ εἶδη τῆς κλι- νοστρωμνῆς, σιντόνια, κουβέρτες κλπ. καὶ τέλος νὰ ἐξαλειφθῇ καὶ ἡ ἐστία, πού μολύνει. Γιατὶ ἂν θερα- πευθῇ ἕνας καὶ δὲν θεραπευθοῦν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας καὶ δὲν ἀπολυμανθοῦν τὰ ρούχα τοῦ ὕπνου κλπ., ἡ ἀναμόλυνσι τοῦ πρώτου θὰ εἶναι ἀνα- πόφευκτη.

Τὰ παράσιτα τῆς ψώρας καταστρέφονται μὲ τὴν ἀλοιφή Ἑλμεριχ ἢ Μίτιγκαλ ἢ καὶ μὲ ἄλλες, πού ἔχουν τὴν ἴδια σύνθεσι. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀλοιφή Ἑλμε- ριχ παρασκευάζεται εὐκόλα σ' ὅλα τὰ φαρμακεία, παρέχομε μερικές ὁδηγίες γιὰ τὴν θεραπεία αὕτη, μὲ τὴν παρατήρησι ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ πρέπει ὁ ἄρ- ρωστος νὰ τὶς ἀκολουθῇ πραγματικά.

α) Λουτρό μὲ ζεστὸ νερὸ διάρκειας 15' τῆς ὥ- ρας.

β) Ἐπειτα σαπούνισμα καλὸ μ' ἕνα τεμάχιο μάλ- λινο ὄλου τοῦ σώματος ἀπὸ τὸ λαιμὸ ἕως τὰ νύχια.

γ) Μετὰ καλὸ σκούπισμα καὶ ἐντρίβῃ μὲ τὴν ἀ- λοιφή Ἑλμεριχ (60 γραμ.), ὅχι ἀπλὴ ἐπάλειψι, ἀλλὰ πραγματικὴ ἐντρίβῃ καὶ παρατεταμένη.

Ἡ ἀλοιφή θὰ παραμῇ 24 ὥρες καὶ μετὰ ὁ ἄρ- ρωστος θὰ πάρῃ λουτρό καθαριότητος.

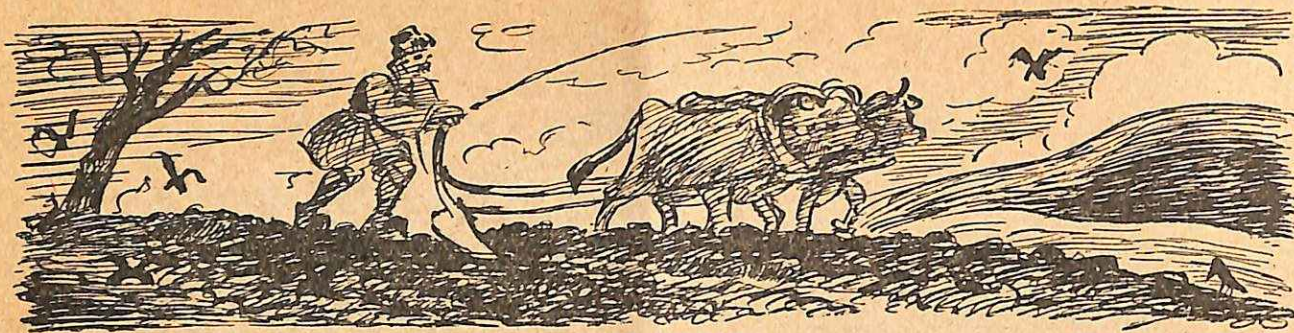
δ) Μετὰ τὴν ἐντρίβῃ ὁ ἄρρωστος θὰ χρησιμο- ποιήσῃ ἐσώρρουχα, σιντόνια καὶ κλινωσκεπάσματα καθαρά, τὰ δὲ μολυσμένα θὰ τὰ βράσῃ καλὰ γιὰ νὰ καταστραφοῦν τὰ παράσιτα καὶ τὰ αὐγά.

ε) Ἐὰν μετὰ ἀπ' αὐτὰ δὲν θεραπευθῇ τελείως ὁ ἄρρωστος, τότε θὰ χρησιμοποίησῃ τὴν ἀλοιφή καὶ γιὰ δευτέρη φορά κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο.

στ) Σὲ μερικά εὐαίσθητα ἄτομα ἡ θεραπεία αὕτη προκαλεῖ ἐρεθισμό τοῦ δέρματος καὶ φαγούρα. Αὐ- τὰ ὅμως περνοῦν μὲ ἕνα λουτρό ἀμυλοῦχο (στὸ ζε- στὸ νερὸ προσθέτομε μισὴ ὀκτὰ πίτυρα).

ζ) Στὴν ἴδια θεραπεία πρέπει συγχρόνως νὰ ὑπο- βληθοῦν ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, πού πάσχουν ἀπὸ ψώρα, καὶ αὐτὸ συμβαίνει κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀπὸ ψώρα, καὶ αὐτὸ συμβαίνει κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀπὸ ψώρα, καὶ αὐτὸ συμβαίνει κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀπὸ ψώρα, καὶ αὐτὸ συμβαίνει κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀπὸ ψώρα.

(Συνέχεια σελ. 12)

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

4) Ο καπνός. Το κάπνισμα είναι μία κακή συνήθεια, που απόκτησε ο άνθρωπος στην Ευρώπη γύρω στα 1700 περίπου, όταν ένας γιατρός, που τον έλεγαν Νικολέ, έφερε τα πρώτα φύλλα του καπνού από την Αμερική. Στην αρχή όλα τα κράτη καταπολέμησαν αυτή τη συνήθεια ως ανθυγιεινή με τα πιο σκληρά μέτρα. Στην Αγγλία π. χ. όποιον έπιασαν να καπνίζει τον καταδίκασαν σε θάνατο και στη Γαλλία τον έβαζαν στη φυλακή. 'Αλλ' όπως συνήθως συμβαίνει, δι' απαγορεύεται προκαλεί την περιέργεια και την αντίδρασι κι έτσι το κάπνισμα, μία ανόητη συνήθεια, που έπιασε όλο τον κόσμο να βγάλει καπνούς από το στόμα και τη μύτη του, σαν να-ταν φουγάρο, διαδόθηκε σ' όλο τον κόσμο τόσο ώστε πολλοί άνθρωποι να προτιμούν το κάπνισμα από την τροφή.

Τα κράτη έπωφελήθηκαν απ' αυτή την ιδιοτροπία των ανθρώπων και κάθε λίγο και λιγάκι βάζουν φόρους στον καπνό και σήμερα έχουμε απ' τα μεγαλύτερα έσοδα των κρατών του κόσμου. Είναι από τον φόρο του καπνού.

Μά τι είναι ο καπνός;

Είναι ένα φυτό, που φθάνει σε ύψος 1—2 μέτρα, δεν κάνει κλαδιά και έχει φύλλα διαφόρου μεγέθους, ανάλογως του είδους του. Από μικρά όσο έν' αυγό (τα πιο πολυτελή) ως 80 πόντους (τα πιο κατώτερα). Τα φύλλα αυτά τα κόβουν ή μάλλον τα σπάνε στη βάση τους ένα-ένα, όταν μεγαλώσουν και κιτρινίσουν λίγο ή μύτη τους, τα περνάνε με μία βελόνα μεγάλη σ' ένα σπάγγο και τα ξε χίνουν. Κατόπιν τα κάνουν ειδικά δέματα και τα βάζουν σε ειδικές αποθήκες, όπου μένουν ένα δυο και τρία χρόνια για ν' αποκτήσουν το χρώμα και ώρισιμένες ιδιότητες και ύστερα τα κόβουν σε λεπτά κομμάτια για να κάνουν τα διάφορα είδη του καπνού του καπνίσματος. Άλλοι καπνίζουν σιγαρέττα, άλλοι πούρα, άλλοι τον βάζουν μέσα σε πίπες, άλλοι τον κάνουν σκόνη και τον ρουφούν με τη μύτη και άλλοι τον μασούν.

Τον παλιό καιρό το κάπνισμα ήταν προνόμιο των ανδρών. Τον τελευταίο καιρό όμως άρχισαν και οι γυναίκες ν' αποκοτούν αυτήν την κακή συνήθεια και έτσι αύξησε πάρα πολύ η κατανάλωσι του καπνού. Στον τόπο μας κάθε μήνα ξοδεύονται 7.000 περίπου τόνοι καπνού δηλ. περίπου 7 δισεκατομμύρια σιγαρέττα και το κράτος εισπράττει κάθε μήνα 20 δισεκατομμύρια δρχ. περίπου.

Το κλίμα και το έδαφος της πατρίδος μας, σχεδόν σ' όλες τις περιφέρειες, είναι καταλληλότατο για παραγωγή εκλεκτών καπνών, γιατί ο καλός καπνός δεν θέλει πλούσια χωράφια και ύγρασια και του χρειάζεται πολλός ήλιος και φώς. Τα ελληνικά καπνά είναι γνωστά σ' όλο τον κόσμο ως ανατολικά καπνά και φημίζονται ως μικρόφυλλα, λεπτόφυλλα, άριστης καύσεως, άρωματικά κ.λ.π.

Μεγάλα ποσά καπνών στέλναμε προπολεμικώς σ' όλο τον κόσμο και την πρώτη θέσι στις εξαγωγές μας είχε και έχει πάντα ο καπνός. Στα 1939 π. χ., έπουλήσαμε σε 15 χώρες 40 εκατομμύρια χιλιόγραμ. καπνού και εισπράξαμε 32 εκατομμύρια δολ-

λάρια. Οι σπουδαιότερες χώρες, που αγοράζαν τα καπνά μας πριν από τον πόλεμο ήταν ή Γερμανία, ή Αυστρία, οι Σκανδιναβικές χώρες, ή Αμερική, ή Γαλλία κ.λ.π. Τώρα δυστυχώς οι περισσότερες από τις χώρες αυτές δεν μπορούν ή δεν τις αφήνουν ν' αγοράσουν τα καπνά μας και γι' αυτό μένουν άπουλητα, αν και ή παραγωγή μας είναι πολύ μικρότερη παρά πριν τον πόλεμο.

Η καλλιέργεια του καπνού για τον τόπο μας είναι από τις σπουδαιότερες και τις βασικές να που-με για την οικονομία μας για τους εξής λόγους:

α) Δίνει το μεγαλύτερο ακαθάριστο εισόδημα στο στρέμμα από κάθε άλλη καλλιέργεια.

β) Απασχολεί τη γεωργική οικόγένεια σχεδόν όλο το χρόνο.

γ) Με τον καπνό, που στέλνουμε σε άλλες χώρες μπορούμε και αγοράζουμε πράγματα και τρόφιμα που ή δεν παράγονται στον τόπο μας ή ή παραγωγή τους δεν σκεπάζει τις ανάγκες μας και

δ) Με τη φορολογία του το Κράτος εισπράττει μεγάλα ποσά, που του χρειάζονται για τα έξοδα στρατού, διοικήσεως και για να κάνει κοινωνική έργα.

ε) Με πολύ λίγα στρέμματα καπνού μπορεί να ζήσει μία οικογένεια καλύτερα παρά αν είχε διπλάσια και τριπλάσια με σιτάρι.

Η καλλιέργεια του καπνού είναι δύσκολη και χρειάζεται τέχνη και πείρα. Το τέλος του χειμώνα, αρχάς Φεβρουαρίου, σπέρνουν το σπόρο, που είναι ψιλός σαν τη μύτη της καρφίτσας, σε μικρά κομμάτια χωραφιού, που τα λένε τζάκια. Όταν κάνει κρύο καθώς και τις νύχτες τα σκεπάζουν για να μη παγώσουν τα τρυφερά φυτά. Τα ποτίζουν και τα βοτανίζουν απ' τ' αγριόχορτα τακτικά και την άνοιξη, όταν μαλακώσει ο καιρός και οι καυρές και ξεσπάνουν οι μέ-ρες, τέλος Απριλίου και όλο το Μάιο, ξεριζώνουν τα μικρά φυτά και τα πάνε στο χωράφι, που έχει έτοιμασθή δηλ. οργωθεί και σθαρνιστή πολλές φορές. Εκεί γυναίκες και παιδιά τα φυτεύουν στην οριστική τους θέσι. Ένα κορίτσι μπρός ανοίγει μ' ένα φυτευτήρι τρύπες. Άλλο κορίτσι πίσω φυτεύει το νέο φυτό στην τρύπα και τρίτο ρίχνει λίγο νερό για να βρῇ το φυτό ύγρασια και να πιΐσει.

Επειτα αρχίζουν τα σκαλίσματα και κατά τον Ιούλιο το μάζεμα των φύλλων. Το μάζεμα ή «σπά-σιμο» όπως λένε γίνεται με τη δροσιά. Για τοῦτο πολὺ πριν φέξη ξεκινάνε απ' το χωριό τα γυναικόπαιδα με τα φανάρια στο χέρι για το χωράφι και σπάνε τα ώριμα φύλλα μέχρι τις 8-9 το πρωί. Τα βάζουν σε καλάθια και γυρίζουν κατάκοποι στο χωριό. Η δουλειά όμως δεν έχει τελειώσει. Αφού φάνε λίγο άρχίζει το βελόνισμα, δηλ. το πέρασμα ενός-ένος φύλλου απ' το κοτσάνι του σε σπάγκο και το άπλωμα για να ξεραθῇ. Η δουλειά αυτή βαστάει ως τ' απόγευμα κι' αν κάνει δροσιά το βραδάκι και υπάρχουν ώριμα φύλλα ακόμη άμάζευτα, τα μαζεύουν το βράδυ.

Όταν μαζευτούν όλα τα φύλλα οι ξεραθούν τότε κρεμιούνται στο ταβάνι οι σπάγγοι με τα φύλ- (Συνέχεια σελ. 12)

ΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΚΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

Σ' ένα μακρινό χωριό της Κρήτης επάνω στο 'Ακρωτήρι, εκεί που πρωτοψώθηκε ή σημαία της ανεξαρτησίας της μεγαλονήσου, γνώρισα τον γέρο Λαμπαθάκη, έναν παλιό οπλαρχηγό, τριγυρισμένο από τα παιδιά και τα εγγόνια του.

Στα χωριά, και μάλιστα τον χειμώνα, ούτε ηλεκτρικό, ούτε διασκεδάσεις υπάρχουν.

Όλοι μαζεύονται σπίτι μετά τη δουλειά γύρω στο τζάκι, περιμένοντας να βράση ή σούπα και ο παππούς μαζεύοντας τα εγγόνια του τους διηγείται παλιές ιστορίες από τις επαναστάσεις, τα ταξίδια του, από την παλαιά Διαθήκη και από τα νειάτα του.

Ο γέρο Λαμπαθάκης σκουδασε δάσκαλος στας 'Αθήνας και γύρισε στο χωριό του στα 1905 όπου έγκαταστάθηκε και μαζί με την καλλιέργεια των χωραφιών του, ασχολήθηκε σαράντα ολόκληρα χρόνια, να μαθαίνει το άλφα-βήτα στα χωριατό-πουλα και να τα παιδεύη πότε με τον χάρακα και πότε με νηστεία, με το ελάχιστο λάθος ή άπρο-σεξία.

Ένα βράδυ, που πάλι μαζεύθηκαν τα εγγόνια του γύρω στο τζάκι, ρώτησε ο Χρήστος ο μικρό-τερος, που πήγαινε στη δευτέρα τάξι του Δημοτι-κού:

— Δεν μάς είπες, παππού, γιατί στην εποχή σου οι δάσκαλοι ήταν τόσο αυστηροί και έδερναν τα παιδιά με τη βίτσα, ενώ σήμερα ή κυρία, ή δασκάλα μας, είναι μία καλή μας φιλενάδα, και την αγαπούμε σαν μάνα μας.

— Τι να σάς πω, βρε παιδιά, απήντησε τότε ο παππούς. Άλλοι τότε ήταν οι καιροί.

Ούτε αεροπλάνα υπήρχαν, ούτε αυτοκίνητα, ούτε ή ζωή κυλούσε με τέτοιο ρυθμό σαν και σή-μερα.

Τότε ο δάσκαλος ακολουθούσεν άλλη παιδα-γωγική, γιατί τότε ούτε πρόσκοποι υπήρχαν, ούτε Έρυθρός Σταυρός Νεότητας για να κατευθύνουν τα παιδιά με τη λογική και με το καλό στον ίσιο δρόμο και να τους δώσουν να καταλάβουν τί θα πῇ κ α θ ἡ κ ο ν, ά γ ά π η σ τ ο ν π λ η σ ι ο ν και α λ λ η λ ο β ο ῡ ῃ θ ε ι α.

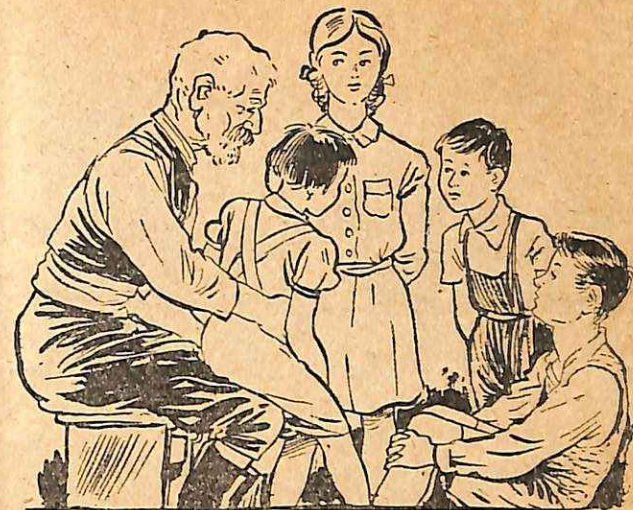
— Καλά, για τους προσκόπους τους ξέρομε, απάντησε τότε ο Χρήστος. Είναι αυτά τα παιδιά με τα περιέργα καπέλλα και τις γαλάζιες γρα-βάτες, που έρχονται κάθε τόσο από τα Χανιά εκ-δρομή στο χωριό. Άμῃ δ' Σταυρός αυτός, πώς μάς τον είπες, παππού; τί είναι;

— Παιδάκια μου, απάντησεν ο παππούς, ο Έ-ρυθρός Σταυρός είναι μία παγκόσμια οργάνωσις, που σκοπό έχει να περιθάψη τους τραυματίες και τους αιχμαλώτους του πολέμου, να κοιτάξη τα όρφανά και τους δυστυχισμένους και να στείλῃ βοήθεια σε κάθε θεομηνία και καταστροφή.

Δίπλα σ' αυτόν τον Έρυθρό Σταυρό, υπάρχει ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος, που είναι ένα πα-ρακλάδι, για όλα τα παιδιά του κόσμου.

— Σήμερα ή δασκάλα μας μού είπε πώς έλαβε εγκύκλιο από τας 'Αθήνας να οργανώσει και στο χωριό μας τα παιδιά σε ομάδες Έρυθροσταυριτών.

— Και τί θα είναι αυτές οι ομάδες, ρώτησαν με περιέργεια όλα τα εγγόνια μαζί.

— Ακούστε παιδιά, είπε τότε ο γέρο δάσκαλος: Γύρω μας χρόνια τώρα απλώνεται ή δυστυχία και ή καταστροφή. Το ωραίο μας χωριό έχει 50 γκρε-μισμένα από τους Γερμανούς σπίτια.

Ξέρετε πώς ζουν τα δυστυχισμένα τα όρφανά της κεράς Μανωλάκκαινας.

Η χαρά έφυγε από πολλά σπίτια και όρφανά έχουν πλημμυρίσει τους δρόμους.

Στη Μακεδονία μας και στη Θεσσαλία, ή δυ-στυχία είναι ακόμη μεγαλύτερη, γιατί εκεί ο πό-λεμος δεν έσταμάτησε.

Χιλιάδες παιδιά είναι πεταμένα στους δρό-μους, χωρίς σκέπη και χωρίς φαγητό.

— Και ποιός θα βοηθήσῃ σ' αυτό το κακό ρώ-τησε ή Έρασμία, ή μεγαλύτερη εγγονή του γέρο Λαμπαθάκη.

— Θα βοηθήσῃ, παιδιά μου, εἶπεν ο παππούς, ο Έρυθρός Σταυρός της Νεότητος.

Θαύματα δεν μπορεί, βέβαια, να κάνει από την μια ημέρα στην άλλη. Άλλά θ' άρχισῃ με υπο-μονή να φυσηῇ μέσα στην ψυχή σας την άθωα, τα ευγενικά αίσθήματα της αγάπης, της καλωσύ-νης, του πολιτισμοῦ και της αλληλοβοήθειας.

— Τι θα πῇ αλληλοβοήθεια; ρώτησε ο Χρήστος. — Θα πῇ να βοηθήσῃ σε κάθε στιγμή τον διπλανό σου, όταν δυστυχῇ, θά πῇ να στερηθῇ κάτι από τα δικά σου αγαθά, τα δικά σου παιχνίδια και το δικό σου φαγητό, για να βοηθήσῃ έναν άλλον, που έχει ανάγκη.

Και όταν — κούφια ή ώρα — και σὺ ἔχῃς ά-νάγκη από βοήθεια, τότε άλλος διπλανός σου θά τρέξῃ να μοιρασθῇ εκείνο, που τοῦ περισσεύει, μαζί σου.

— Με άλλα λόγια, πρόσθεσεν ο παππούς, τα παιδιά όλου του πολιτισμένου κόσμου θά συσσωμα-τωθούν για μία μεγάλη προσπάθεια, για την προ-ετοιμασία μιας κ α λ λ ι τ ε ρ η ς α ὕ ρ ι ο ν. Στη ζωή κάθε ανθρώπου υπάρχει και ένας με-γάλος σκοπός.

Κάθε παιδί πρέπει να κοιτάξη πώς θά γίνει χρήσιμο ὄμα μεγαλώσῃ στην κοινωνία, που ζούμε και πώς θά δουλέψῃ για να κάνει τη ζωή των δι-κῶν του παιδιῶν πιο ευχάριστη και πιο χαρούμενη από τη δική σας.

Και για να τὸ επιτύχῃ αυτό, όταν μεγαλώσῃ, πρέπει από μικρό να προετοιμασθῇ πνευματικά και ψυχικά.

— Όλα όμως αυτά θά σάς τα πῇ ή δασκάλα σας αύριο μετά την έκκλησίά, που θά σάς μαζέ-ψῃ στο σχολείο.

ΤΡ. ΣΠΑΡΤΗΣ

Ἐρυθροσταυρίζεται τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀρρένων Ἀθηνῶν
στήν ἀναδάσωσι.
Juniors of the Second High School for boys Athens.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ Ε' Γυμνασίου θηλέων Ἀθηνῶν
βοηθοῦν στήν ἀναδάσωσι τῶν λόφων τῶν Ἀθηνῶν.
Juniors of the Fifth High School for girls Athens.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ Δ' Γυμνασίου θηλέων Ἀθηνῶν
ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν ἐργασία ἀναδάσωσης.
Juniors of the Fourth High School for girls Athens
returning from their reforestation work.

Οἱ Ἐρυθροσταυρίζονται μας ἐργάζονται : Συμμετέχουν στὴν ἀναδάσωσι, προσφέρουν εἶδη ἱματισμοῦ γιὰ τὰ παιδιά
τῆς βορείου Ἑλλάδος, ἐπισκέπτονται τραυματίας καὶ ἀρρώστους στρατιώτας στὰ Νοσοκομεῖα.
*The Greek Juniors at work : They help in the reforestation, they visit the wounded and sick soldiers in
Hospitals and offer garments for the children in Northern Greece.*

Ἐρυθροσταυρίζεται τοῦ Γυμνασίου Ν. Σμύρνης
μὲ τοὺς Καθηγητὰς τῶν συμμετέχουν στὴν
ἀναδάσωσι τῶν λόφων τῶν Ἀθηνῶν.
Juniors of N. Smyrnis High school,
Athens.

Ὁμὰς Ἐρυθροσταυριτῶν 8ου Γυμνασίου θηλέων
Ἀθηνῶν, ποὺ ἐβοήθησαν στὴν ἐργασία ἀνα-
δασώσεως.
Juniors of the Eighth High School for Girls
Athens.

Ἐρυθροσταυρίζεται τοῦ Γυμνασίου Καλλιθέας μὲ
τοὺς Καθηγητὰς τῶν λαμβάνουν μέρος στὴν
ἀναδάσωσι.
Juniors of the High School for boys Kalli-
thea, Athens.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ Α' Γυμνασίου θηλέων Ἀθηνῶν
μὲ δῶρα γιὰ τοὺς τραυματίας.
Juniors of the 1st High School for girls Athens
with the presents for the wounded and sick soldiers
in the Hospitals.

Ἐρυθροσταυρίζεται τοῦ 8ου Γυμνασίου Ἀρρένων μὲ δῶρα
γιὰ τοὺς τραυματίας.
Juniors of the 8th High School for boys carrying
presents to the wounded soldiers in the Hospitals.

Μία μικτὴ χορωδία τοῦ 5ου Γυμνασίου Μοσχάτου Ἀθη-
νῶν ἐπεσκέφθη διάφορα Νοσοκομεῖα καὶ ἐψυχαγώγησε
τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας στρατιώτας.
A mixed chorus of the 5th High School, Moschato,
Athens which visited various hospitals.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ Ἀρσακείου Γυμνασίου μὲ τραυ-
ματίας στρατιώτας τοὺς ὁποίους διένειμαν δῶρα.
Juniors of the Arsakion High School with wounded
soldiers to whom they distributed presents.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ 8ου Γυμνασίου θηλέων Ἀθη-
νῶν διανέμουν δῶρα τοὺς τραυματίας.
Juniors of the 8th High School for girls Athens at
a hospital.

Ἐρυθροσταυρίζονται τοῦ 8ου Γυμνασίου θηλέων Ἀθη-
νῶν μεταφέρουν στὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Ε. Ε. Σ. Ν.
ἱματισμόν, ποὺ συνέλεξαν γιὰ τὰ παιδιά τῆς Β. Ἑλλάδος.
Juniors of the 8th High School for girls Athens
carrying to the CJRC Headquarters clothing they
collected for the suffering children, in Northern
Greece.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΦΥΣΙΚΑ ΖΩΩΝ

Ξέρετε βέβαια, παιδιά μου, ότι το σκυλί είναι περισσότερο άφωτισμένο στον κύριό του και η γάτα στο σπίτι του κυρίου της.

Γι' αυτό όταν μετακομίζετε από ένα σπίτι σε άλλο ο σκύλος θ' ακολουθήσει ευχαρίστως τ' άφηντικά του στο νέο, ενώ η γάτα, όσο και αν αγαπά τ' άφηντικά της, θα το σκάσει από το νέο σπίτι για να γυρίσει στο παλιό.

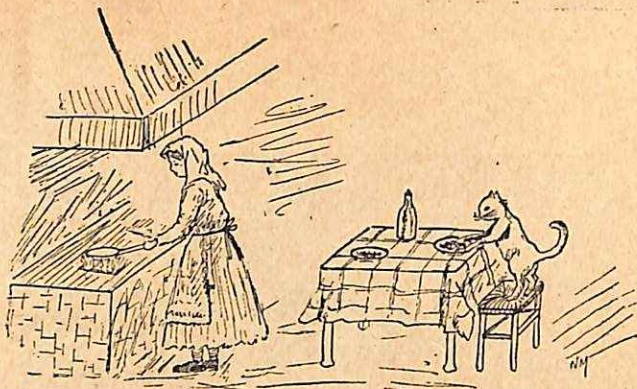
Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όταν μεταφέρετε τη γάτα από καινούργιο σπίτι, πρέπει να την βάζετε σε ένα καλάθι, που να το έχετε καλά σκεπασμένο με ένα πολύ σκούρο πανί, ώστε κατά την μεταφορά της να μη βλέπει το δρόμο και έτσι να μη ξέρει από που θα γυρίσει στο παλιό σπίτι. Ένα χαρακτηριστικό και αληθινό ιστορικό της άφωτισίας αυτής της γάτας πρὸς το σπίτι είχε κάποτε άφηγηθή στην έφημερίδα «Εστία» ο άειμνηστος Παύλος Νιρβάνας, που το μεταφέρουμε εδώ.

«Φίλος της «Εστίας» μου διηγήθηκε περιεργότατον «γατικό» φαινόμενον.

«Η οικογένειά της γιαγιάς του, που έμενε στην Άνδρο, είχε κάποτε ένα γάτον, που ήτο τρομερός κλέφτης και έλυμαινετο όχι μόνον το σπίτι των κυρίων του, αλλά και όλόκληρη τη συνοικία. Για ν' απαλλαγεί απ' αυτόν και από τα παράπονα των γειτόνων, η άγαθη νησιώτισσα είπε κάποτε σ' ένα συγγενή της καπετάνιο.

— Δεν τον παίρνεις, καύμενε, μαζί σου στο καράβι αυτόν τον παλιόγατο, να σου τρώει και τα ποντίκια!

«Ο καπετάνιος έδέχθη ευχαρίστως και σ' άλλες ημέρες ο άπελαθής κακοποιός έταξίδευε πρὸς το

«Η γιαγιά μου είχε ένα γάτο πολύ λαίμαργο.

Ταϊγάνι. Δεν επέερασεν όμως πολλές ημέρες και ένα καλό πρωί ο εξόριστος ένεφανίσθη εις το σπίτι των κυρίων του.

Υπετέθη φυσικά ότι είχε επιστρέψει το καράβι του συγγενούς καπετάνιου. Μιά αποστολή όμως στο λιμάνι απέδειξε ότι το καράβι δεν είχε επιστρέψει. Είχε φθάσει όμως την ίδιαν ημέραν άλλο Άνδριώτικο καράβι. Και όπως εξακριβώθηκε το καράβι αυτό ήτο δεμένο εις το Ταϊγάνι δίπλα στο άλλο, προφανώς δε ο νοσταλγός γάτος είχε πηδήσει εις αυτό και επέστρεψε εις την «πάτριον γήν», όπου οι επιχειρήσεις της ξηράς επήγαιναν φαίνεται καλλίτερα από τις επιχειρήσεις της θαλάσσης.

«Ο ψυχολογικός μηχανισμός όλης αυτής της περιπλοκής ένεργείας του Άνδριώτη γάτου παραμένει, έννοείται μυστήριο».

I. Z.

Η ΨΩΡΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 7)

η) Συχνά παρατηρείται, ότι η θεραπεία της ψώρας σε μερικούς θραδύνει να πραγματοποιηθή. Τουτό όφειλεται σε δυο πράγματα, ή εις το ότι δεν απολυμαίνονται τα έσώρρουγά των, τα σιντόνια και άλλα είδη κλινοστρωμνής ή εις το ότι τα άλλα μέλη της οικογενείας, που πάσχουν και αυτά από ψώρα, δεν θεραπεύονται και χρησιμεύουν ως πηγή άναμολύνσεως. Έτσι η άρρώστεια διαιωνίζεται, προκαλεί έπιπλοκές και επηρεάζει την όλη υγεία των άρρώστων. Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να αναζητηται η έστία της μόλυνσεως και να καταπολεμηθή με την άντιψωρική θεραπεία.

θ) Η άπολύμανσι των έσώρρουχων, ένδυμάτων και ειδών κλινοστρωμνής γίνεται εύκολα με το θρασμό σε μία χύτρα με νερό, εκτός εάν ύπαρξη ειδικός κλίβανος για την άπολύμανσι.

ΣΗΜ.: Στα παιδ. προληπτικά Ίατρεία Βελγίου του Ε. Ε. Σ. Δ. χρησιμοποιείται το φάρμακο άραχνόλ. Με μία μόνο καλή έπάλεψι χωρίς λουτρό ούτε πριν ούτε μετά ο άσθενής θεραπεύεται.

Δ) της Σχολ. Ύγιεινής Ύπ. Παιδείας Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

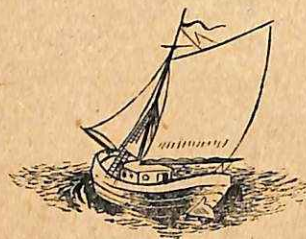
(Συνέχεια από τη σελίδα 8)

λα, που λέγονται άρμάθες. Σαν αρχίσουν οι βροχές του φθινοπώρου και τα ξερά φύλλα μαλακώσουν αρχίζει η δουλειά της επεξεργασίας στο σπίτι. Όλο το χειμώνα η οικογένεια παιδεύεται μ' αυτή τη δουλειά. Ξεδιαλέγουν ένα-ένα τα φύλλα τα χωρίζουν σε ποϊότητες και τα κάνουν δέματα όπως τ' αγοράζει το έμποριο.

Μια γεωργική οικογένεια 5 ατόμων μπορεί να καλλιεργήσει έτσι έως 7 στρέμματα το χρόνο χωρίς να πάρει ξένους έργατες.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΕΥΓΑΣ

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΡΑΒΙ

— Που πᾶς καραβάκι με τέτοιο καιρό;
Σε μάχεται ή θάλασσα, δεν τη φοβάσαι;
Άνεμοι σφυρίζουν και πέφτει νερό...
που πᾶς καραβάκι με τέτοιο καιρό;

— «Για χώρα πηγαίνω πολύ μακρινή,
θα φέσουνε φάροι πολλοί να περάσω,
βοριάδες, νοτιάδες θα θρω, μά θα φτάσω
με πρώτο άγεράκι, μ' άκέριο πανί».

— «Κι' οι κάβοι αν σου στήσουν τη νύχτα καρτέρι,
Άπάνω σου αν πέση το κύμα θεριό,
και πάρη τους ναύτες και τον τιμονιέρη;
Που πᾶς καραβάκι με τέτοιο καιρό;»

— «Ψηλά στο έκκλησάκι του θράχου που άσπρίζει
για μένα έχουν κάμει κρυφή λειτουργία
όρθος ο Χριστός το τιμόνι μου άγγίζει
στην πλώρη μου στέκει ή Παρθένα Μαρία.

ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΡΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 1947

Στο προηγούμενο φύλλο μιλούσαμε για τους Όλυμπιακούς άγώνες και την έλληνική συμμετοχή σ' αυτούς. Στις περασμένες όμως Όλυμπιάδες δεν είχαμε πόλεμο και ή συμμετοχή μας, παρά τα λίγα μέσα, που διαθέτουμε, ήταν δυνατή. Τώρα όμως στην πολεμική κατάσταση, που βρισκόμαστε, ή προετοιμασία των άθλητών είναι πολύ δυσκολώτερη. Πολλοί από τους καλλίτερους άθλητάς μας, που έχουν έκλεγη για την προολυμπιακή έτοιμασία, είναι στρατευμένοι και ή Έπιτροπή των Όλυμπιακών άγώνων προσπαθεί να τους συγκεντρώσει στην Αθήνα, όπου θα γίνουν οι προπονήσεις. Πάντως από τον ΣΕΓΑΣ, την άνωτάτη, δηλαδή, άθλητική αρχή του στίβου, κατηρίσθη ένας κατάλογος με τους τρεις καλλίτερους άθλητάς μας σε κάθε άγωνισμα κατά το 1947 και απ' αυτούς, που βρίσκονται στην πρωτεύουσα.

Θάταν, ίσως, ενδιαφέρον να παραθέσουμε με την ευκαιρία αυτή τους καλλίτερους άθλητάς μας, κατά τον χρόνο, που μας πέρασε, με τις άνωτερες περυσινές Έλληνικές επιδόσεις:

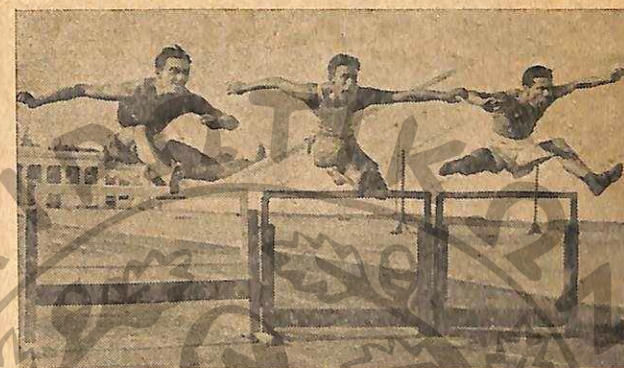
Δρόμος 100 μ. Εύλογημένος (Α.Ε.Ε. Καΐρου) 10'' 7/10. Δρόμος 200 μ. Ζαφείρης (Άρεως Θεσσαλονίκης) 22'' 7/10. Δρόμος 400 μ. Καραγιώργος (Παναθηναϊκού) 52'' 1/10. Δρόμος 800 μ. Παντελιάδης (Παναθηναϊκού) 2' 00'' 5/10. Δρόμος 1500 μ. Παντελιάδης (Παναθηναϊκού) 4' 12''. Δρόμος 3000 μ. Μαυραπόστολος (Α.Ο.Π. Φαλήρου) 9' 05'' 2/10. Δρόμος 5000 μ. Μαυραπόστολος (Α.Ο.Π. Φαλήρου) 15' 35'' 4/10. Δρόμος 10.000 Α. Ραγάζος (Γ.Σ. Άλμυρού) 33' 01'' 4/10. Μαραθώνιος δρόμος (42.195 μ.) Α. Ραγάζος (Γ.Σ. Άλμυρού) 2 ώρες 35' 44'', Δρόμος 110 μ. μετ' έμποδίων Α. Πετροπουλάκης (Πανωνίου) 16'' 1/10. Δρόμος 400 μ. μετ' έμποδίων Α. Πετροπουλάκης (Πανωνίου) 58'' 8/10. Δρόμος 3.000 μ. μετ' φυσικών έμποδίων (στηπλ): Μαυραπόστολος (Α.Ο.Π. Φαλήρου) 9' 52'' 1/10. Σκυταλοδρομία 4x400 μ. 3' 34''. Άλμα επί κοντώ Μπαλάφας (Πανελληνίου) 3.90. Άλμα εις μήκος: Μαρινάκης (Έθνικού) 6.98. Άλμα τριπλούν: Μαρινάκης (Έθνικού) 14.55. Άλμα εις ύψος: Λάμπρου (Παναθηναϊκού) 1.85. Σφαιροβολία Γιαταγάνας (Έθνικού) 14.81. Δισκοβολία Σύλλας (Πανωνίου) 45.70. Άκοντισμός Κούτουλας (Πανωνίου) 59.71. Σφυροβολία Καμπαφλής (Έθνικού) 41.31. Όπως βλέπετε, οι επιδόσεις αυτές απέχουν πολύ απ' τις προπολεμικές των άθλητών μας που ήσαν πολύ καλλίτερες. Όπως είπαμε όμως, ή Έλλάς υπέστη και ύφίσταται ακόμη την μεγαλύτερη καταστροφή απ' τον πόλεμο και ή έπιδραση στην άθλητισμό όσο το δυνατόν περισσότερων νέων για την δημιουργία καλών ρεκόρ, προϋποθέτει τουλάχιστον ειρηνική περίοδο, ώστε να μπορούν οι άθλοί-μενοι να πηγαίνουν άνενόχλητα στα γυμναστήρια. Τώρα όμως, που κινδυνεύει πάλι ή πατρίδα μας, περισσότεροι μάλιστα από κάθε άλλη φορά, πᾶς να μπόρουμε ν' ασχοληθούμε με τα σπόρ;

Απ' τις πληροφορίες, που έχουμε για την Όλυμπιακή έτοιμασία της Όργανωτικής Έπιτροπής του Λονδίνου, μαθαίνουμε ότι άπεφασίσθη ή Όλυμπιακή λαμπαδηδρομία δηλαδή ή μεταφορά του Όλυμπιακού

φωτός απ' την αρχαία μας Όλυμπία στο Στάδιο του Γουέμπλεϋ όπου θα τελεσθή ή 14η Όλυμπιάς. Η όργανωτική έπιτροπή έπρομηθέυθη ήδη τις άναγκαίες δάδες για την Όλυμπιακή λαμπαδηδρομία, που θα καίνε τουλάχιστον επί 15 λεπτά. Κάθε δρομεύς θα έχει να διανύσει 2-3 χιλ. ανάλογα με την κατάσταση του δρόμου. Έπειδή τα γειτονικά μας κράτη άνήθηκαν να έπιτρέψουν την διέλευσι της Όλυμπιακής φλόγας μέσ' απ' τις χώρες τους, άπεφασίσθη ν' ακολουθηθή ή έξής διαδρομή: Όλυμπία — Αθήναι — Ήγουμενίτσα — Κέρκυρα — Μπάρι. Η μεταφορά της φλόγας απ' την Έλλάδα στην Ιταλία κι' απ' την Γαλλία στην Άγγλία θα γίνη με ειδικό Βρετανικό πολεμικό σκάφος.

Τελευταία κράτη, που δήλωσαν συμμετοχή στους Όλυμπιακούς άγώνες, είναι το Ιράν και ο Παναμάς.

Έξ άλλου, οι Όλυμπιακοί άγώνες των χειμερινών σπόρ, που θα όργανωθούν απ' τις 30 Ιανουαρίου μέχρι τας 8 Φεβρουαρίου 1948 στο Σαιν Μορίς της Έλβετίας, άρχισαν να συγκεντρώνουν στην περιοχή αυτή τους πρώτους άγωνιστάς και φιλάθλους. Όπως άνε-

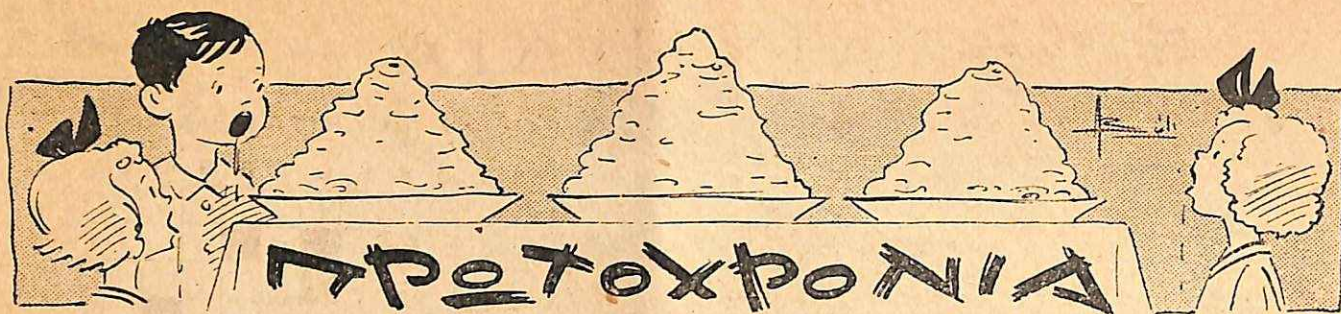

Οι έμποδιστάι Α. Πετροπουλάκης, Χ. Λυμπερόπουλος, και Γ. Τσουκαλάς εις μίαν έπιτυχή ύπερηγήσιν έμποδίων κατά την τελευταίαν προπόνησιν των.

κοίνωσεν ή Όργανωτική Έπιτροπή της Χειμερινής Όλυμπιάδος, εκτός απ' το ειδικό γραμματόσημο θα θέσει σε κυκλοφορία και Όλυμπιακό χρυσό κέρμα αξίας 200 φράγγων Έλβετίας.

Το μεγαλύτερο άθλητικό γεγονός του περασμένου μηνός, που ήταν κι' ο τελευταίος του χρόνου, υπήρξαν οι Έλληνο-Σουηδοί ποδοσφαιρικοί άγώνες που έληξαν, κατά σύμπτωσιν όλοι ισόπαλοι! Η Α.Ε.Κ., μία απ' τις καλλίτερες ποδοσφαιρικές ομάδες της Σουηδίας, έδωσε τρία ώρια μάτς στην Αθήνα με την Α.Ε.Κ. (1-1), τον Παναθηναϊκό (1-1) και τον Όλυμπιακό (1-1). Ο τελευταίος άγών ήταν και ο πιο ένδιαφέρων γιατί διεκδικήθηκε με πείσμα ή νίκη. Οι Σουηδοί ποδοσφαιριστάι έκαναν πολύ καλήν εντύπωση για το τεχνικό και άθλητικό τους παιχνίδι. Πολύ δε ώφελήθηκαν οι παίκται μας απ' αυτούς.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Από μέρες ο Νικάκης κ' ή Φιφίκα κ' ή Ριρή,
με ανυπομονησία φοβερή και τρομερή,
σιγολάνε μεταξύ τους και ρωτιώνται ταχτικά:
Πότε ή Πρωτοχρονιά θέ νάρθη που θα φτιάσουμε
(γυκά;

«Σε πόσες μέρες;» κάποτε ρωτούν και τη μαμά τους.
«Σε δώδεκα» τους άπαντά. Και απ' αυτή την ώρα
μια—μια τις μέρες που περνούν μετρούν στα δάχτυ-
(λά τους,
κι' απ' την πολλή τους λιχουδιά... τὰ γλύφουν από
(τώρα!

Ο νοός τους όλο είν' εκεί. Και θράδυ στο κρεβάτι
θυμούνται τὰ γλυκά και που να κλείσουν μάτι.
Αλλά κι' αφού νυστάζουνε ξανά τὰ λιγουρεύονται
κι' ως να ξυπνήσουν τὸ πρωί... γλυκίσματα όνειρεύ-
(ονται!

Τέλος οί μέρες φτάσανε. Νά, τώρα στην κουζίνα
απ' τὸ πρωί ξεμπράτσωτη ζυμώνει ή Ασημίνα,
και ή μαμά με τη γιαγιά κουραμπιεδάκια πλάθουνε,
ένω τὰ τρία τὰ μικρά ζητούν κι' αυτά να μάθουνε.

Ο Νικολάκης κ' ή Φιφή τὰ φτιάνουνε καλούτσικα,
μά της Ριρίκας της μικρής της θγαίνουνε στραβού-
(τσικα

και με όλόχαρη καρδιά
όλο γελάνε τὰ παιδιά,
και κάθε τόσο στά κρυφά τὸ χέρι τους σηκώνουνε
και χλούπ... μέσα στο στόμα τους λιγάκι ζύμη χώ-
(νουνε!

Και τὸ θράδυ τρεῖς πιατέλλες ήτανε άραδιασμένες,
με κατάσπρους κουραμπιέδες ως άπάνω γεμισμένες,
και σωστή πολιορκία τὰ παιδιά τούς είχαν στήσει
και τὰ σάλια τους έστάζαν... σαν τή χαλασμένη
(θρύση!

Τὰ ίδια γίνανε, που λές, κι' όλη την άλλη μέρα
κι' όλο βοηθοῦσαν τὰ μικρά. «Ω, πόσο τὰ καμάρωνα.
Και τί χαρές άτέλειωτες έκάναν εκείπέρα,
σαν είδαν ξάφνου ένα θουνό από μελομακάρονα!

Α, των γλυκων οί μυρωδιές τους σπάζανε τις μύτες!
Μά δε χαιρόνταν μοναχά γιατί θα φάν γλυκούλια.
Τὰ τρία άδελφια τὰ καλά είν' Έρυθροσταυρίτες
και χαιρόνταν που θάδιναν γλυκά και στα φτωχού-
(λια.

Κι' αλήθεια, την παραμονή που τὰ φτωχά παιδάκια
γυρίζαν με τὰ τρίγωνα και με τὰ τουμπανάκια,
στην πόρτα τους σαν έφταναν τούς άνοιγαν να μπούνε
κι' όλα γραμμή τ' αφήνανε τὰ κάλαντα να πούνε.

Κι' όταν αυτά τελειώνανε
τὸ «Αγιος Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία»

ΟΔΗΓΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Όταν πρόκειται να περάσετε εμπρός ή πίσω
από όχημα ή άλλο έμπόδιο, που δεν σας έπιτρέ-
πει να βλέπετε σε άρκετη άπόσταση την κίνησι
του δρόμου, ώστε να ρυθμίσετε τὸ πέρασμά σας,
να μη θιαστήτε να περάσετε πριν βεβαιωθείτε
ότι δεν κινδυνεύετε να θρεθίτε ξαφνικά εμπρός
σε κατερχόμενο ή άνερχόμενο όχημα.

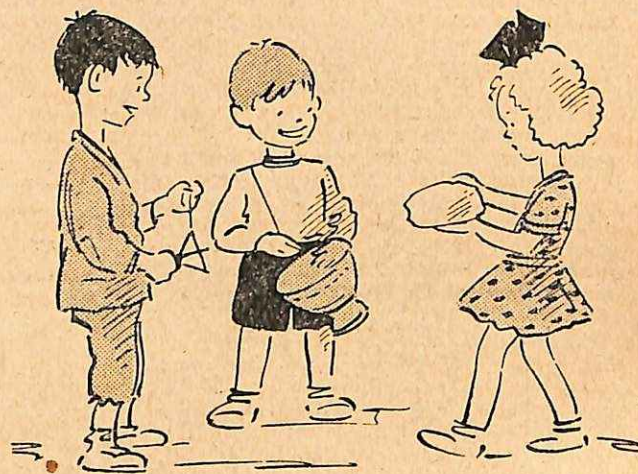
ΥΠΟΔ/ΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

και τὸ χεράκι άπλώνανε,
τ' άδελφια εὐθύς τὰ τρία
χαρούμενα τούς δίνανε λεφτά απ' τὸν κουμπάρα τους
κ' ένα χαρτάκι με γλυκά με όλη την καρδιά τους!

Κ' έτσι τὰ καλά άδελφάκια, σβύνοντας τὸν ξένο πόνο,
γελαστά κ' εὐτυχισμένα μπήκανε στο Νέο Χρόνο!
Κι' ό καλός Αγιος Βασίλης, που κατέβηκε στη γή,
τὰ έγέμισε με δώρα μόλις πρόβαλ' ή αύγή!

Τους φτωχούς να βοηθήτε
όσο πιο πολύ μπορείτε.
Μας τὸ λέει κι' ό Έρυθρός
της Νεότητος Σταυρός.

Α. ΒΩΤΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τρώτε άθόρυβα, ώραία,
Τακτικά και παστρικά,
Και κρατάτε όταν μασάτε
Τὰ χειλάκια σας κλειστά:

Μην άργείτε, μά ούτε πρέπει
και να τρώτε διαστικά,
γιατί τότε τὸ στομάχι,
Δέν άντέχει και πονά:

Προσοχή! τὸ φαγητό σας
να μη χύνεται απ' τὸ πιάτο,
και ποτέ να μη μιλάτε
με τὸ στόμα σας γεμάτο!

Επίσης είναι περιττό
οί άλλοι να σας πούνε,
πώς στο τραπέζ' οι άγκώνες σας
δέν πρέπει ν' άκουμπούνε!

Μην παίζετε με τὸ ψωμί,
και να θυμάστε άκόμα,
πώς τὸ μαχαίρι οὐδέποτε
τὸ θάζουνε στο στόμα!

ΦΟΥΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ
Δεκέμβριος 1947

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΟ ΑΜΑΞΙ

Βρισκόμαστε στὸν αἰώνα της ταχύτητας. Έμεις ό-
μως για τὸ παίγνιδι μας αὐτὸ θ' άρκεσθοῦμε σε ένα
μεταφορικό μέσον πιο άργό: σε μιαν άμαξά.

Κάθονται οί παίκτες όλοι γύρω-γύρω σε καρέ-
κλες και στη μέση όρθιος ό άρχηγός του παίγνιδιού.
Κάθε παίκτης παίρνει τ' όνομα κάποιου μέρους της
άμαξας. Ας ποῦμε μερικά: άλογα, ρόδες, φανάρια,
καμουτσίκι, γκέμια, πέταλο, κουδούνι, βίδες, ό ά-
μαξάς, ό κύριος ή ή κυρία του άμαξιού κλπ.

Η άρχηγός τότε διηγείται μιá ιστορία. Κάθε φο-
ρά, που αναφέρει κάποιο μέρος του άμαξιού ή κάτι
σχετικό με τὸ άμάξι, ό παίκτης που έχει πάρει τὸ
όνομα του μέρους αὐτοῦ πρέπει να σηκώνεται και να
κάνη μιá βόλτα επί τόπου μπροστά στην καρέκλα του.

Και όταν λέει την λέξι «άμάξι», πρέπει όλοι οί
παίκτες να σηκώνονται και να κάνουν μιá βόλτα
μπροστά στην καρέκλα του ό κάθε ένας. Φαντάζεσθε
τώρα τὸ πανηγύρι.

Νά, πάνω κάτω, μιá τέτοια ιστοριοῦλα: «Σήμερα
είχα όρεξι για περίπατο. Καθώς λοιπόν περπατοῦσα,
θλέπω ένα άμαξά (κάνει βόλτα ό άμαξάς). Στάσου
τὸ λέω. Αὐτὸς τραβάει τὰ γκέμια και τ' άλογα στα-
μπούν (κάνουν βόλτα τ' άλογα και τὰ γκέμια). Έ-
χεις γερές ρόδες του λέω, (βόλτα οί ρόδες). Αὐτὸς
χτυπάει στὸν άέρα τὸ καμουτσά (βόλτα τὸ καμου-
τσά) και μοῦ λέει: Τὸ άμάξι μου είναι τέλειο (βόλ-
τα όλοι οί παίκτες).

Έτσι μπορείτε να συνεχίσετε την ιστορία σας ό-
σο θέλετε. Χρειάζεται όμως κάποια γρηγοράδα στη
διήγησι και να προσπαθήτε ν' αναφέρετε στην ιστο-
ρία σας όλα τὰ όνόματα, που μοιράζετε.

Διασκεδαστικό θα είναι όταν έχετε κανένα παίκτη
χονδρό και δυσκίνητο να του δίνετε κάποιο όνομα,
που να μπορήτε να τὸ έπαναλαμβάνετε συχνά, «π.χ.»
καμουτσίκι, όποτε λέτε λ.χ. «Θυμώνει ό άμαξάς και
χτυπάει με τὸ καμουτσίκι, ξαναχτυπάει με τὸ καμου-
τσίκι και δόστου τὸ καμουτσίκι» όποτε ό φίλος μας
γίνεται οδοῦρα.

ΦΥΣΑΤΕ ΠΑΙΔΙΑ

Η όμάς στέκεται γύρω από ένα σεντόνι (ή μιá
κουβέρτα) που τὸ κρατεί τεντωμένο στο ύψος του
στόματος. Στη μέση του σεντονιού αφήνουμε ένα κομ-
μάτι μπαμπάκι.

Με τὸ σύνθημα της έναρξεως, όλοι φυσάνε, προσ-
παθώντας να ρίξουν τὸ μπαμπάκι πάνω στους άλ-
λους. Κάθε τόσο τὸ μπαμπάκι πάει και κολλά πάνω
σε κάποιον, που οί άλλοι τὸν μουτζουρώνουν λίγο,
φτιάνοντάς του μουστάκι, γενάκι κλπ.

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ ΜΕ ΓΡΑΒΑΤΕΣ

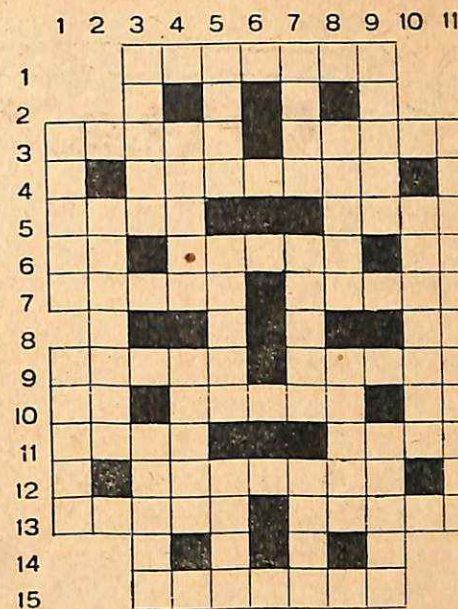
Σίγουρα θάχετε πεί κάποτε σ' ένα φίλο σας, που
σας περιμένει:—Μιá στιγμή να δέσω τη γραβάτα
μου. Ας δοῦμε λοιπόν αν είμαστε οβέλτοι στη δου-
λειά αὐτή. Συναγωνίζονται δυό ή περισσότερες όμά-
δες. Με τὸ σύνθημα, οί πρώτοι παίκται των ομάδων

λύνουν τις γραβάτες της στολής των και τις ξανα-
δένουν έπειτα όμορφα κι όσο πιο γρήγορα μπο-
ροῦν.

Κατόπιν αρχίζουν οί δεύτεροι, έπειτα οί τρίτοι
κ.ο.κ. Η όμάς, που τελειώνει πρώτη, νικά.
Α. ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Ευρωπαϊκόν κράτος.
- Ουράνιον σώμα. — Νήσος των νοτίων Κυ-
κλάδων.
- Ένας Αγιος που έορτάζεται στις 21 Οκτω-
βρίου.
- Υπεράνθρωπα θηλυκά όντα. — Κινηματογρα-
φική εταιρία.
- Φωνήεν και σύμφωνον. — Όπτασία — Νομός
της ΒΔ Γαλλίας.
- Αρχαία πρωτεύουσα της Περσίας. — Ευρω-
παϊκόν ήφαιστειον.
- Μέταλλον (δημώδες). — Επρόδωσε κατά τὸ
Ευαγγέλιον (γεν.).
- Σύμφωνον — φωνήεν. — Τουρκικόν όνομα —
Φωνήεν και σύμφωνον.
- Χαρτοπαικτικόν παίγνιον. — Όρος της Θεσ-
σαλίας.
- Αξιοτίμα.
- Αθλητική μας συνομοσπονδία. — Λιμνή της
Βουλγαρίας.
- Ανταμώνω.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Στολίδι της φύσεως. — Έκτασις καλλιεργή-
σιμος.
- Αρχή εις την όποιαν υπάγονται όλοι.
- Εξαρτήματα των πλοίων. — Και ό Ναπολέων
ήτο...
- Εύρίσκεται στὸν ουρανὸ την ήμέρα. — Σας
εὐχομαι καλή...
- Φατιά. — Έλαχίστη ποσότης υγροῦ. — Ση-
μειον της άριθμητικής.
- Τὰ κορίτσια μετά την παιδικήν ήλικίαν. —
Γυναικείον όνομα. — Τσάρος της Ρωσίας.
- Φρέσκα. — Κάθε πράγμα έχει τὸ δικό του...
- Μικρασιατική πόλις. — Διάσημος κωμικός της
όθόνης.
- Νήσος του Αιγαίου.
- Χρονικόν διάστημα. — Χημικαί ενώσεις.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΟΥ

Μέσ' απ' τὰ πεσμένα φύλλα του καλοκαιριού, που τὰ πέταξε τὸ φθινοπωρινὸ ἀεράκι κάνοντας ἐναρξὶ στὰ χιόνια καὶ στὰ κρύα, φύτρωσε τὸ περιοδικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, σκορπώντας τὴν θερμότητα σὲ μᾶς μὲ τὴν ἐλκυστικὴ ὁμορφιά του καὶ τὴν πλούσια κι ὠραία του ὕλη. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, πού εἶχαν τὴν τύχη νὰ τὸ γνωρίσουν ἤμουν κι ἐγώ. Ὅταν τὸ πρωτοπῆρα, δὲν ξέρω κι ἐγὼ γιατί, μιά εὐχάριστη προαίσθησι μοῦ πλημμύριζε τὴν καρδιά πού μετετράπη εἰς τρελλὴν ἀγώνια. «Πότε» εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου, θὰ τελειώσῃ τὸ μάθημα νὰ τρέξω νὰ πάρω στὰ χέρια μου τὸ περιοδικὸ αὐτὸ πού μοῦ προξένησε τόση χαρὰ καὶ νὰ μὴν τ' ἀφήσω ποτὲ - ποτέ πιά, παρὰ μόνο ὅταν ἔρθῃ ἡ δυσάρεστη στιγμή πού θὰ τελειώσῃ κι' ἄς χαλάῃ ἔξω ὁ κόσμος». Αὐτὸ εἶναι τὸ θαυμαστὸ περιοδικὸ πού βγαίνει, δυστυχῶς, μιά φορά μόνο τὸ μῆνα καὶ πού μὲ ἔχει ξετρελλάνει μὲ τὴν ἀγαπῆτή του ὕλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΙΟΝ. ΠΟΛΛΑΚΗΣ
μαθητὴς 21ου Δημοτ. Σχ. Β' Περιφ. Ἀθηνῶν

Μιά φορά ὁ ἄρχοντας ἐνὸς τόπου καταδίκασε σὲ θάνατο ἕναν ἀπὸ τοὺς αὐλικούς του, γιὰ κάποιον βαρὺ παράπτωμα.

Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ γίνῃ ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσις ὁ ἄρχοντας θέλησε νὰ κἀνῃ μιά τελευταία χάρι στὸ μελλοθάνατο.

— Δὲν μπορῶ νὰ μετριάσω τὴν ποινὴ τοῦ εἶπε, ἀλλὰ σοῦ δίνω τὸ δικαίωμα νὰ διαλέγῃς ἀπὸ ποιοῦ θάνατο προτιμᾷς νὰ πεθάνῃς. Ἡ ἐπιθυμία σου θὰ γίνῃ δεκτὴ.

Ὁ μελλοθάνατος αὐλικὸς ἀπάντησε τότε μὲ ἡρεμία:

— Προτιμῶ νὰ πεθάνω ἀπὸ φυσικὸ θάνατο, Μεγαλειότατε.

Χάρις στὴν ἐτοιμότητά του ὁ μελλοθάνατος ἐσώθηκε.

Κηφισιά τῇ 9 Νοεμβρίου 1947

Ἀγαπητό μου περιοδικό.

Μὲ τί μεγάλη ἀνυπομονησία περιμένω σὰν Ἐρυθροσταυρίτισσα πού εἶμαι τὸν ἐρχομὸ σου κάθε μῆνα.

Γιὰ φαντάσου πόσοι κοπιᾶσαν νὰ σὲ τυπώσουν νὰ σὲ κάνουμε πλούσιο μὲ τίς ἀληθινὲς σου ἱστορίες πού μᾶς παρουσιάζεις μπροστὰ στὰ μάτια μας σὰν ὄραμα, τίς ἡρωϊκὲς πράξεις πού ἔκαναν τὰ σκλαβωμένα Ἑλληνόπουλα τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς.

Μὲ τίς ὠραίες εἰκόνες σου πού μᾶς παρουσιάζεις διάφορες ὁμάδες Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ ἀκόμα μᾶς ζωοτανεύεις μὲ εἰκόνες τὴν παρουσία τῆς Βασιλίσσας, τῶν δύο Πριγκηπισσῶν καθὼς καὶ τοῦ Διαδόχου. Τίς ὠραίες γελοιογραφίες πού μᾶς κάνουν νὰ ξεκαρδιζόμαστε στὰ γέλια, καὶ τὸ ὠραῖο ἐξώφυλλο πού μᾶς παρουσιάζει μιά Ἑλληνίδα Ἐρυθροσταυρίτισσα μὲ τὴ Σημαία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Καὶ ἀκόμα πὸ πολύ πού μᾶς μορφώνεις, μᾶς διδάσκεις νὰ κάνουμε καλὲς πράξεις νὰ βοηθοῦμε τοὺς κατωτέρους μας καὶ ἄλλα χρήσιμα πράγματα πού θὰ μᾶς χρειαστοῦν πολὺ ἀργότερα στὴν κοινωνία γιὰ νὰ γίνουμε καλοὶ ἄνθρωποι.

Εἶναι λοιπὸν νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶ καὶ νὰ μὴν μοῦ κάνῃς ἐντύπωσι ἀγαπητό μου περιοδικό.

Ἐρυθροσταυρίτισσα ΣΤ' Τάξις
Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Κηφισιάς

ΜΑΡΙΑ Α. ΜΑΚΡΗ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΥΣΤΡΟΣ

Σὲ μιά γωνιά τοῦ δρόμου στέκεται συλλογισμένος ἕνας μικρὸς λούστρος, ὁ Σταῦρος. Φαίνεται ὅτι εἶναι πρωτόπειρος σ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Ὁ πατέρας του εἶναι ἄρρωστος βαριά καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δουλέψῃ. Ἡ μητέρα του δουλεύει ὅσο μπορεῖ, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ θρέψῃ καὶ τοὺς δύο. Ἐνας φίλος του τοῦ εἶχε προτείνει νὰ γίνουν ζητιᾶνοι, ἀλλ' ὁ Σταῦρος δὲν τὸ θέλησε αὐτό. Βγῆκε λοιπὸν μὲ ἕνα κασσελάκι στὸ δρόμο μὲ θοῦρτσες καὶ μερικὲς μπαγιές καὶ δουλεύει ἀκούραστα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὰ φάρμακα τοῦ πατέρα του, πού σὲ λίγο ὅμως πεθαίνει.

Σὲ λίγους μῆνες πεθαίνει κι ἡ μητέρα του καὶ ὁ μικρὸς Σταῦρος ἡλικίας μόνον 12 ἐτῶν θρίσκει μόνος στὴ ζωὴ. Τὴν ἡμέρα στὴ γωνιά τοῦ δρόμου μὲ τὸ κασσελάκι καὶ τὸ θράδυ στὸ νυκτερινὸ σχολεῖο γιὰ νὰ μάθῃ γράμματα.

Ἐνας πελάτης του βλέποντας τὴν ὄρεξι τοῦ μικροῦ Σταῦρου γιὰ δουλειά τοῦ ἐπρότεινε νὰ τὸν πάρῃ στὸ κατάστημά του.

Σὲ λίγα χρόνια ὁ μικρὸς Σταῦρος τελειώνοντας καὶ τὸ Γυμνάσιον στὴν ἐργασία πάντα τοῦ καλοῦ κυρίου πού τὸν εἶχε περισυμμαχέσει ἀπὸ μικρό, εἶχε γίνῃ ἕνας καλὸς παπουτοῦς. Ὁ κύριός του τὸν βοήθησε τότε νὰ ἀνοίξῃ δικό του κατάστημα. Ἐτυχὲ δὲ νὰ ὄρῃ ἕνα ἀκριβὼς στὴ γωνιά στὴν ὁποίαν εἶχε πρωτοστήσῃ τὸ κασσελάκι του γιὰ λούστρους. Ἡ τιμότητά καὶ ἡ ἐργατικότητά του τὸν ἔκαναν νὰ νικήσῃ τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς.

Μεγάλος τῶρα πιά, ὁ μικρὸς λούστρος, συλλογίζεται τὰ παιδικὰ του χρόνια! Μὲ πόση πίκρα τὰ πέρασε! Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἐργασθῇ σκληρὰ καὶ τίμια ἡ ζωὴ τῶρα τοῦ χαμογελά. Ἡ δουλειά του ὅλο καὶ προοδεύει.

Κ. Δ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Ἀθηνῶν

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἄν θές τὸ ἀρσενικό μου
χωρὶς αὐτὸ δὲν ζῇς
Ἄν θές τὸ θηλυκὸ μου
πόλι πρέπει νὰ βρῇς.

Γράμμα πρῶτα-πρῶτα
ἔπειτα μιά νότα
Γάλλος Στρατηγὸς κατόπι
Κι' ἕνα ζῶο τῶρα
Ἄπ' τὰ κερασφόρα
Τρέχει καὶ πηδάει

Α. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ
Μαθήτρια 3τ' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- 1) ἐπισκεπτηρίου Χ. Σαρδένης: ἐργοστασιάρχης
- 2) αἰνιγμάτων: πένης — πέννα, ἄκτις — ἄκρις

Ὁ χειμώνας γιὰ ὅλους τοὺς ἄνθρώπους, ὅταν δὲν ἔχουν στέγη καὶ τροφή, εἶναι κάτι φοβερὸ καὶ πὸ πολύ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά.

Πολλὲς χιλιάδες δυστυχῶς σήμερα παιδιῶν, στὴ Βόρεια Ἑλλάδα, ζοῦν τὴν τραγικὴ αὐτὴ ζωὴ. Κι' αὐτὸ ἐπιβάλλει σὲ ὅλους ἐκείνους, πού ζοῦν ἡσυχίαν κι' εὐτυχισμένοι στὰ σπιτία τους νὰ σκέπτονται αὐτὴ τὴ θλιθερὴ πραγματικότητα καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἀνακούφισι ἐκείνων, πού τὴ ζοῦν.

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, πρὸς τιμὴν τους, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε, πὼς ἔδειξαν ἐνδιαφέρον καὶ προθυμία γιὰ νὰ φανοῦν χρήσιμοι στὰ δυστυχισμένα αὐτὰ Ἑλληνόπουλα.

Μάζεψαν ἀρκετὰ δέματα μὲ εἶδη μεταχειρισμένου ἱματισμοῦ ἀπὸ τὸ ὑπέρημά τους, ἔπλεξαν ἀρκετὰ μάλλινά καὶ ἔρραψαν καινούργια φορεματάκια ἀπὸ μαλλὶ καὶ ρούχα, πού μᾶς ἔστειλεν ὁ Αὐστραλιανὸς καὶ ὁ Καναδικὸς Ἐρυθρὸς σταυρὸς τῆς Νεότητος.

Οἱ ἀνάγκες ὅμως εἶναι ἀφάνταστα μεγάλες καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται συστηματικὴ καὶ ἐπίμονη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξασφάλισι μεγαλύτερης καὶ σταθερῆς βοηθείας. Ἡ κατάσταση αὐτὴ, πού ὑπαγορεύει σὲ ὅλους τὴν ὑποχρέωσι νὰ μεταβάλουν σὲ ἔργα τὰ ὠραῖα λόγια «τῆς ἀλληλοβοήθειας» καὶ «τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον», δίνει τὴν εὐκαιρία σ' ὅλα τὰ παιδιά, ἐκτὸς ἀπὸ κάθε ἄλλη βοήθεια, πού θὰ μπορούσαν νὰ δώσουν, νὰ διαθέσουν τὰ ρούχα καὶ παπούτσι, πού δὲν τοὺς εἶναι χρήσιμα, εἴτε γιατί μεγάλωσαν καὶ δὲν ἔχουν μικρότερα ἀδελφάκια, εἴτε γιατί δὲν εἶναι καὶ τόσο κατὰλληλα γι' αὐτοὺς στὶς πόλεις. Ὅλα αὐτὰ πλυμένα, μπαλωμένα, σὲ μικρὰ δεματάκια, μὲ μιά γεμάτη συμπάθεια καὶ καλωσύνη ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς μικροὺς συναδέλφους των, θὰ εἶναι ἕνα πολὺτιμο δῶρο

καὶ μιά ἀπόδειξις ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, πού ἀσφαλῶς θὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους, πού παρακολουθοῦν τὴ δρᾶσι τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ἀπευθύνει θερμὴ ἐκκλησίαν γιὰ τὸ ἀνθρωπιστικὸ αὐτὸ ἔργο σ' ὅλους τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας ἀκριβὼς τώρα πού ἀνατέλλει ὁ καινούργιος χρόνος, σὰν ἕνα ὠραῖο κι' εὐγενικὸ ξεκίνημα στὴν ὥρα τῆς ἀνατολῆς του.

Ὁ χρόνος, πού πέρασε, ἔδωκε τὸ μέτρο τῆς κατανοήσεως τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ Ἐρυθροσταυριτῶν γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, μὲ τὴν ἀξιεπαινη προθυμία, πού ἔδειξαν σὲ τόσες περιπτώσεις, πού χρειάστηκε ἡ βοήθειά τους πρὸς ἐκείνους, πού εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ αὐτὴ. Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ τόσο τιμητικὴ δρᾶσις των δίνει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος νὰ πιστεῖ, πὼς ὁ καινούργιος χρόνος θὰ σημάνῃ τὴν ἀπαρχὴ μιάς λαμπρότερης καὶ γονιωτέρας συνεργασίας ὅλων τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, γιὰ τὴν πραγματοποίησι τῶν σκοπῶν καὶ ἰδανικῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., πού θὰ εἶναι γιὰ ὅλους ἡ πιὸ μεγάλη ἱκανοποίησις γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ χρέους κάθε ἀνθρώπου πρὸς τοὺς ὁμοίους του.

Μὲ αὐτὴ τὴν πεποίθησι ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος στέλλει τοὺς καλλιτέρους του χαίρετισμούς καὶ τὰς καλλιτέρας του εὐχὰς πρὸς τοὺς φίλους Ἐκπαιδευτικούς καὶ Ἐρυθροσταυρίτας γιὰ τὸν καινούργιον χρόνον, πού ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ φέρῃ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχία στὴν ἀγαπημένη μας Πατρίδα καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Ἰανουάριος 1948
Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΤΤΙΚΗ

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 18ου Δημοτικοῦ Σχολείου Δ' Περιφερείας Ἀθηνῶν φροντίζουν γιὰ τὴν καθαριότητα τῶν συμμαθητῶν των. Ἀγοράζουν σπόρους καὶ φυτεύουν σὲ ξύλινα κιβώτια, γιὰ μεταφύτευσι σὲ γλάστρες, βοηθοῦν τοὺς ἀπόρους, στοὺς ὁποίους προσφέρουν δωρεὰν τὸ Περιοδικὸ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., πού τὸ διαβάζουν μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι. Κάθε Παρασκευὴ, ἕνα μέλος ἀναπτύσσει στὰ συγκεντρωμένα μέλη, ὑγιεινὲς συνήθειες. Ἐπισκέπτονται ἀσθενὴ μέλη τῆς ὁμάδος στὰ σπιτία των, ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ γιατρός.

— 950 ἀπὸ τίς 1050 μαθήτριες τοῦ Ἐκτου Γυμνασίου Θηλέων Ἀθηνῶν, ἐγράφηκαν στὶς ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐργάζονται μὲ ζῆλον γιὰ τὰ ἰδανικά του.

— Στὸ 1ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἀθηνῶν οἱ μαθηταὶ μέλη τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὑγείαν, τὴν ἀλληλοβοήθειαν καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ξένες ὁμάδες.

— Στὸ 11ον Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἀθηνῶν οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ ἀνέλαβαν καθήκοντα καθαριότητος καὶ ἀλληλοβοήθειας. Ἐμάζεψαν διάφορα ἀντικείμενα γιὰ τὴν ὀργάνωσι μικρῶς λαχειοφόρου ἀγορᾶς γιὰ τὴν Ἱδρυσι ταμείου ἀλληλοβοήθειας. Ἐμάζεψαν ἐπίσης καὶ ἐμοίρασαν στοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των παλαιὰ παπούτσια.

— Στὸ 21ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἀθηνῶν οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ προσέφεραν σὲ 10 ἀπόρους συμμαθητάς των ἀπὸ μιά ἐνδυμασία καὶ ἕνα ζευγάρι παπούτσια παλαιὰ καὶ ἔφεραν στὰ Γραφεῖα μας δέματα μὲ εἶδη ἱματισμοῦ γιὰ τὰ παιδιά τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 20ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν ἀνέλαβαν

τὴν τακτοποίησι μικροῦ φαρμακείου, ἐπιβλέπουν τὴν καθαριότητα τῶν συμμαθητῶν των καὶ τῶν αἰθουσῶν τοῦ σχολείου, βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των μὲ τὴν καταβολὴ ὑποχρεωτικῆς εἰσφοράς γιὰ τὰ συστίτια των καὶ τὴν ἀγορὰ τετραδίων κλπ.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 27ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν ἀνέλαβαν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τῶν πέριξ χώρων. Ἀπεξήραναν στάσιμα νερά. Ἐκάναν ἐράνους γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς των.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν ὥρυσαν ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας γιὰ τοὺς ἀπόρους.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 9ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν, καταγίνονται μὲ τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητάς των. Ἐχουν τὰ ἀπαραίτητα φαρμακευτικὰ εἶδη γιὰ παροχὴ πρῶτων βοηθειῶν στοὺς τυχόν τραυματισμένους συμμαθητάς των ἢ ἄλλους ἔχοντας ἀνάγκην.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημοτικοῦ Σχολείου Σαφραμπόλεως ἀνέλαβαν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ προαυτοῦ καὶ τὴν βοήθειαν τῶν ἀπόρων συμμαθητῶν των καὶ τὴν περιποίησι τῶν δένδρων τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας.

— Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κάτω Ἡρακλείου ἀνέλαβαν τὴν Β' Περιφερείας Ἀθηνῶν ἀνέλαβαν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των καὶ τῶν πέριξ χώρων. Ἐκαθάρισαν τὰ πεύκα τῶν πλατειῶν καὶ δρόμων τοῦ προαστείου των ἀπὸ τίς κάμπιες. Τρεῖς φορές κατὰ διαστήματα συνεκέντρωσαν χρήσιμα καὶ ἐνδύματα καὶ ἀγύρασαν χρήσιμα εἶδη γιὰ τοὺς ἀπόρους μαθητάς.

Ἀνέλαβαν τὴν πειθαρχία καὶ τὴν τάξι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς

της τάξεως. Βοηθούν τους αδυνάτους εις τα μαθήματα συμμαθητάς.

—Οί Ε. Σ. Ν. μαθηταί του Δημοτικού Σχολείου Καλυθίων (Μεσογείων) σημειώνουν ζηλευτή δρᾶσι. Συνεδριάζουν δυο φορές τὸ μήνα. Στὶς συνεδριάσεις αὐτὲς ἐκτὸς τοῦ ἀπολογισμοῦ, ποὺ κάνουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ομάδων, ἀναπτύσσουν καὶ διάφορα θέματα κατάλληλα γιὰ μαθητάς. Καλλιεργοῦν τὸ σχολικὸ τους κήπο. Μὲ δική τους πρωτοβουλία ἔκαναν ἔρανο στὸ χωριὸ καὶ ἐμάζωσαν 80.000 δραχμὲς γιὰ νὰ ἰδρῦσουν σχολικὴ βιβλιοθήκη.

—Ἡ διευθύντρια τοῦ 3ου Δημοτικ. Σχολείου Ὑμητοῦ σὲ μία ἐκθεσί της γιὰ τὴ δρᾶσι τῶν ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ σχολείου της τονίζει τὴν προθυμίαν μὲ τὴν ὁποίαν φροντίζουν γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀτομικῆς καθαριότητος, ὅχι μόνον μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν των εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ καὶ τῶν συγγενῶν των εἰς τὰ σπιτία των.

«Εἶναι — λέγει — θεάρεστο τὸ θέαμα τῶν ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ σχολείου της, ποὺ καθημερινῶς ποιοῦν τὸν ταμίαν τῆς ομάδος γιὰ νὰ δώσουν τὴν εἰσφορὰν των γιὰ τοὺς πτωχοὺς τῆς συνοικίας». Ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡμέρα ἐξορμήσεως των πρὸς ἔργα ἀγαθοεργίας. Ἐπισκέπτονται στὰ σπιτία τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των καὶ προσφέρουν γάλα, αὐγά, χρηματικὴ βοήθεια, ἀκόμη δὲ καὶ ρούχα, παπούτσια καὶ σχολικὰ εἶδη στοὺς πιδὸ ἀπόρους.

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τῶν Γυμνασίων Πειριῶν ἰδὲς προσέφεραν εἰς τὴν Δ)σιν Ἐφοδιασμοῦ καὶ Μεταφορῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου 52.000 κοutiὰ σιγὰρα γιὰ τοὺς μαχομένους στρατιώτας. Ἐπεσκέψθησαν τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα Ἀ' Γενικὸν καὶ Ρίμινι καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐκεῖ νοσηλευομένους τραυματίας σιγὰρα καὶ διάφορα μικρὰ δῶρα.

—Συνεργεῖον δὲ ἀπὸ Ἐρυθροσταυρίτισσας μαθήτριες πλέκει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐπιθεωρήσεως πουλόβερ καὶ ἄλλο συνεργεῖον ῥάβει φορέματα καὶ μπλουζὲς γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

—Οἱ Ἐρυθροσταυρίτισσες τοῦ Ραλλείου Γυμνασίου Θελεῶν Πειραιῶς ἐπεσκέψθησαν τὸ Νοσοκομεῖον Παίδων Βούλας καὶ προσέφεραν γλυκίσματα, περιδικὰ καὶ βιβλία στὰ ἐκεῖ νοσηλευόμενα παιδιὰ. Μετὰ τὴν διανομὴν ὠργάνωσαν μικρὴ γιορτὴ μὲ ἀπαγγελίας καὶ σκέτες καὶ ἔχορευαν Ἑλληνικοὺς χορούς.

—Οἱ μαθηταὶ μέλη τοῦ ΕΣΝ τοῦ 18ου Δημοτικ. Σχολείου Ἀθηνῶν ἔκαναν μὲ ἑράνους ταμεῖον γιὰ νὰ δίδουν βοήθειαν εἰς ἀπόρους καὶ ἀρρώστους συμμαθητάς των. Ἐπιβλέπουν τοὺς συμμαθητάς των κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ των καὶ βοηθοῦν τοὺς καθυστερημένους εἰς τὰ μαθήματά των.

—Ἡ ὁμάς τοῦ ΕΣΝ τοῦ 1ου Δημοτικ. Σχολείου Κηφισιάς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἱκανοποιητικὴν δρᾶσιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς (καθαριότητα, ὑγιεινὴν, ἀλληλοβοήθειαν).

—Εἰς τὸ 22ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀθηνῶν ἐσηματίσθησαν πέντε ομάδες τοῦ ΕΣΝ ἀπὸ μαθητάς καὶ μαθήτριες τῆς Γ', Δ', Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως. Κάθε ὁμάς ἔχει χωριστὴ ἐπιδίωξι: Πρῶται βοήθειαι, χειροτεχνία, καθαριότης, ἀλληλογραφία καὶ μέριμνα γιὰ τὸν σχολικὸν κήπον.

—Εἰς τὸ 3ον Δημοτικὸν Σχολεῖον ἐσηματίσθησαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑπευθύνου δημοδιδασκάλου κ. Θεοδ. Ἡλιακοπούλου δύο ομάδες ἐρυθροσταυριτῶν, ἡ πρώτη ἀπὸ μαθητάς τῆς πέμπτης καὶ ἑκτῆς τάξεως καὶ ἡ δευτέρα ἀπὸ μαθητάς τῆς τρίτης καὶ τετάρτης. Καὶ αἱ δύο ομάδες ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἀξιόλογον δρᾶσιν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ΕΣΝ.

—Οἱ ἐρυθροσταυρίται τοῦ 12ου Δημοτικ. Σχολείου Ἀθηνῶν ἰδρυσαν ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας διὰ τοὺς ἀπόρους. Διεξάγουν ἀλληλογραφίαν μὲ ομάδας ΕΣΝ ξένων χωρῶν.

ΗΠΕΙΡΟΣ

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τοῦ Δημοτ. Σχολείου Τερρόβου — Ἰωαννίνων περιέφραξαν καὶ καλλιέργησαν

τὸν σχολικὸν κήπον 3 στρεμμάτων καὶ ἐφύτεψαν 50 ὁπωροφόρα δένδρα. Ἐκαθάρισαν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς κοινότητος.

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἡγουμενίτης, ἂν καὶ πολὺ φτωχοὶ οἱ ἴδιοι, ἔκαναν μεταξὺ τοὺς ἔρανο καὶ ἀγόρασαν βιβλία γιὰ ἕνα φτωχὸ συμμαθητὴ τους.

—Ὁ διευθυντὴς τοῦ Σουλωνίου Δημοτικ. Σχολείου Κορυτιάνης Ἰωαννίνων μᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἐρυθροσταυρίτες τοῦ σχολείου του ἐμάζωσαν 500 δρ. ἀπὸ κάθε μαθητὴν γιὰ τοὺς μαχομένους συγχωριανούς των. Ἐβοτάνισαν μόνον τῶν δύο χωράφια στρατευθέντων συγχωριανῶν ποὺ ἦταν σπαρμένα μὲ σιτάρι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τοῦ Γυμνασίου ἀρρένων Ἐδέσσης ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των καὶ τὴν συστηματικὴν καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας. Καλλιεργοῦν ὠραῖο σχολικὸν κήπον.

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λευκῶνος—Σερρών γράφουν: Τὰ παιδιὰ εὐχαριστήθηκαν πολὺ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πραγματικὰ ὠραίου καὶ μορφωτικοῦ περιοδικοῦ σας.

—Οἱ Ε. Σ. Ν. μαθηταί τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀξιοχωρίου—Παιωνίας ἀνέλαβαν τὴν ἐπίβλεψιν τῆς καθαριότητος τοῦ σχολείου των, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν συμμαθητῶν των, τὴν ὀργάνωσιν θεατρικῶν παραστάσεων καὶ λαχειογορῶν ὑπὲρ τοῦ σχολ. ταμεῖου, τὴν ἰδρυσι Σχολ. φαρμακείου καὶ τὴν παροχὴν πρώτων βοηθειῶν.

—Οἱ ἐρυθροσταυρίται τοῦ Δημοτικ. Σχολείου Ταξιάρχου (Βοΐου) ἐπρωτοστάτησαν γιὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τῆς αὐλῆς του καὶ τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ των, ἐργάστηκαν γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀκρίδων, τίς ὁποῖες, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τὰ κατάλληλα φάρμακα, ἐμάζωσαν σὲ σωροὺς καὶ ἔκαιαν μὲ ἀχυρά.

—Οἱ ἐρυθροσταυρίται τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἀνω καὶ Κάτω Σιατίστης ἐκαλλιέργησαν ὠραίους σχολικοὺς κήπους, ἐφρῶντισαν γιὰ τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ἡρώου τῶν Πεσόντων καὶ τὴν δενδροφύτευσιν διαφόρων χέρσων τοποθεσιῶν.

—Οἱ ἐρυθροσταυρίται τοῦ Γυμνασίου Θελεῶν Σερρών κατενόησαν τὴν ἀξίαν τῆς υγείας. Ζυγίζονται τὴν πρώτην ἐβδομάδα κάθε μηνὸς, ὡς μετροῦνται καὶ πρόκειται νὰ ἀκτινοσκοπηθοῦν.

—Οἱ μαθηταὶ μέλη τοῦ ΕΣΝ τοῦ Σχολείου Γαλαρινοῦ Χαλκιδικῆς ἰδρυσαν δύο σχολικοὺς κήπους καὶ καταγίνονται καθημερινῶς μὲ τὸν καθαρισμὸν τῆς βρύσης καὶ τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ των.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Δημοσιεύουμε πάρα κάτω ἀποσπάσματα ἐπιστολῶν τῶν ξένων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, τῶν ὁποίων οἱ καλὲς κρίσεις μαρτυροῦν πόσο οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ Νεότητος τῶν ἄλλων χωρῶν προσέχουν καὶ ἐκτιμοῦν τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

ΒΕΛΓΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

Βρυξέλλαι 21)11)47

«Ἐπιθυμοῦμε νὰ σᾶς ἐκφράσωμε τὴν χαρὰ, ποὺ δοκιμάσαμε, ὅταν πήραμε τὰ ὠραϊότατα λευκώματα. Ἦταν τόσο ἐνδιαφέροντα καὶ τόσο παραστατικὰ τῆς ὠραίας Πατρίδος σας.

«Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ γίνουν δεκτὰ μὲ πραγματικὸ ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὰ Τμήματά μας, ποὺ θὰ ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ τὰ ἀποκτήσουν καὶ ἐκφράζομε τὴν εὐχὴ τὰ πρῶτα αὐτὰ φιλικὰ δειγμάτων τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν πρὸς τοὺς Βέλγους συναδέλφους των νὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς γονίμου συνεργασίας».

Ὁ Γεν. Ἐπίτροπος
τοῦ Βελγικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος
G. Picalausa

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

Λονδίνον, 13 Νοεμβρίου 1947.

«Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὰ πολὺ ἐνδιαφέροντα καὶ ὠραιοκαμωμένα λευκώματα, ποὺ μᾶς ἔστειλαν οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίτες. Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς γιὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς δράσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ἐλπίζω ὅτι οἱ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν τῶν δύο χωρῶν μας θὰ γίνωνται διαρκῶς στενότεροι καὶ θὰ δημιουργήσουν ἀκατάλυτην φιλίαν».

Δ)τρια τοῦ Βρεττανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος
Bar. Coke

ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ Ε.Σ.Ν.

Τορόντο, 11 Νοεμβρίου 1947.

«Τὰ δῶρα τῶν καρυδιῶν, χουρμάδων, λουκουμιῶν, σταφίδος, οἶνου καὶ κονιάκ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, τὰ ὁποῖα εἶχετε τὴν καλωσύνην νὰ στείλετε εἰς τὸν Καναδικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος μόλις ἔφθασαν.

«Παρακαλοῦμε νὰ δεχθῆτε τίς πιὸ θερμὰς εὐχαριστίας γιὰ τὴν εὐγενή σας αὐτὴ χειρονομία.

«Ἐκρατήσαμε στὰ Γραφεῖα μας μερικὰ δειγμάτων ἀπὸ τὰ νοστιμώτατα ἑλληνικὰ προϊόντα καὶ τὰ ὑπόλοιπα, σταφίδες, λουκούμια κλπ. θὰ δοθοῦν στὰ παιδιὰ ἐνὸς Κέντρου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ὅπου γίνεται διανομὴ σιτισίμου σὲ εἰδικὴν ὁμάδα.

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ πάλι γιὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν γενναιοδωρίαν σας».

Δ)τρια Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος
Jeanne E. Browne

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Ουάσιγκτων, 24 Νοεμβρίου 1947.

«Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ ἀντίτυπα τοῦ τεύχους τοῦ Νοεμβρίου τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ποὺ εἶχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς στείλετε. Τὸ διαβάσαμε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ σᾶς συγχαίρομε γιὰ τὰς συνεχεῖς προόδους, ποὺ παρουσιάζει στὴν ἐξέλιξίν του. Βρίσκομε πὼς κάθε τεύχος εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ προηγούμενον».

Ὑποδ)τρια τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε. Σ. Ν.
Ingersoll Thornton

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Μὲ μεγάλη μας ἱκανοποίησιν δημοσιεύουμε τίς ἀκόλουθες ἐπισκέψεις ὁμάδων Ἐρυθροσταυριτῶν στὰ

Σχολικὸς Κήπος Δημοτικ. Σχολείου Γαλαρινοῦ Κιλκίς.
School garden of the Public Elementary School,
Galarinos, Kilkis, Macedonia.

Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὅπου ἐμοίρασαν δῶρα στοὺς τραυματίες καὶ τοὺς ἐψυχαγωγῶσαν μὲ ὠραῖα τραγούδια καὶ ἀπαγγελίας.

Α', Β', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', καὶ Η' Γυμνασίου Θελεῶν Ἀθηνῶν, Η' Γυμνασίου Ἀρρ. Ἀθηνῶν, Γυμν. Θελεῶν Καλλιθέας, Γυμν. Μοσχάτου καὶ τῶν Γυμνασίων Πειραιῶς. Οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς θὰ συνεχισθοῦν μὲ πρόγραμμα, ποὺ καταρτίζουν οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ Μέσης Ἐκπαίδευσως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μὲ τὸν Ἑλ. Ἐρ. Στ. Νεότητος.

Δημοσιεύουμε τὸ ἀπὸ 16-12-47 ἔγγραφο τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν καλλίτερη ἐπιβράβειον τῆς ὠραίας αὐτῆς δράσεως τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΒΒΚΒ

Ἀριθ. 261665

Ἀθῆναι τῇ 16-22-47

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος Ἐνταῦθα

1. Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ λαθὼν ὑπ' ὄφιν τὸ ὄντως ἐξαιρετὸν ἔργον τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς Νεότητος τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Ἐκφράζει

ὁμῖν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τοῦ στρατεύματος διὰ τὴν λαμπρὰν πρωτοβουλίαν των καὶ τὰ ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα τῶν προσπάθειῶν των.

2. Οἱ τραυματίαι καὶ νοσηλευόμενοι στρατιῶται τοὺς ὁποῖους οὗτοι ἐψυχαγωγῶσαν μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐθνικὸν παλμὸν καὶ πρὸς τοὺς ὁποῖους προσέφεραν δέματα καὶ δῶρα θὰ διατηρήσουν τὴν καλλίτερον τῶν ἀναμνήσεων των.

3. Παρακαλεῖσθε νὰ διαβιβάσετε εἰς τοὺς Ἐρυθροσταυρίτας τὸν χαίρετισμὸν τοῦ μαχομένου Στρατοῦ, γνωρίσετε δὲ εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ ἀποτελῇ ἰδιαίτερον πηγὴν χαρᾶς διὰ τοὺς μαχομένους ἡ συνέχισις τῆς ὠραίας καὶ ἐθνικῆς προσπάθειας των μὲ τὸν αὐτὸν παλμὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν ἐφ' ὅσον τὸ ἔθνος διεξάγει τὸν ὑπὲρ διασώσεως τῆς Φυλῆς μας ἀγῶνα.

Δ. ΓΙΑΤΖΗΣ
Ἀντιστράτηγος
Ἀρχηγὸς ΓΕΣ

ΓΕΣ/ΕΒΒΚΒ

Ἀνδρέας Συνοδινός
Ἀντ)ρχης Πυρ)κοῦ

Ἀπὸ τῶν παιδικῶν κατασκήνωσιν Ε.Ε.Σ.Ν. Πατρῶν.
From the children Summer Camps organized
by the G.J.R.C. branch, Patras.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η εξαιρετική επιτυχία, που έσημειωσε τον περασμένο χρόνο η έκθεση σχολικής αλληλογραφίας εις τα Κεντρικά μας Γραφεία, μάς ενθαρρύνει να οργανώσουμε τον προσεχή Μάϊον όμοια έκθεση, στην οποία άσφαλώς θα θελήσουν να λάβουν μέρος πολύ περισσότερες ομάδες Έρυθροσταυριτών, από όλες τις περιοχές της χώρας μας.

Οι κολακευτικές κρίσεις της Ένώσεως των Έρυθρών Σταυρών Γενεύης και των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος των χωρών, στις όποιες έφθασαν τα λευκώματα φανερώνουν τη σημασία της εργασίας αυτής και κυρίως τη σπουδαία έξυπνότητά, που προσφέρει εις το να γίνη ευρύτερα γνωστή η σύγχρονη Ιστορία της Πατρίδος μας σε τόσες άλλες χώρες.

ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ

Οι Έρυθροσταυρίται μαθηταί και μαθήτριαι 19 Γυμνασίων Αθηνών έλαβαν μέρος με προθυμία στην αναδάσωση χώρων γύρω από τας Αθήνας και έφύτευσαν 30.000 δενδρύλλια.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Οι μεγάλες δαπάνες, που χρειάζεται η έκδοσις του Περιοδικού, μάς αναγκάζουν να παρακαλέσωμε θερμά τους αναγινώστες και τους συνδρομητάς μας για την τακτική καταβολή του αντιτίμου.

Έρυθροσταυρίται του 21ου Δημοτ. Σχολείου Αθηνών μεταφέρουν εις τα Κεντρικά Γραφεία Ε. Ε. Σ. Ν. Ιματισμόν που συνέλεξαν για τα παιδιά της Βορείου Ελλάδος.

Juniors of the 21st Public Elementary School Athens, carrying to the G. J. R. C. Headquarters clothing for the suffering children in Northern Greece.

Μαζί με τα δέματα Ιματισμού έστειλαν και το παρακάτω γράμμα:

21ον ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Β. Περιφέρειας Αθηνών, όδός Αχαρνών 189.
Προς τους αγαπημένους μας αδελφούς Έρυθροσταυρίτας Αμυνταίου.

Αγαπητά παιδιά του Αμυνταίου έμάθαμε τη θλιβερή κατάστασί σας και λυπηθήκαμε πολύ. Σκεφθήκαμε ότι πρέπει να σας βοηθήσουμε στην άτυχία σας αυτή όσο μπορούμε. Γι' αυτό από το υστέρημά μας κατορθώσαμε να συγκεντρώσωμε διάφορα πράγματα και να σας τα αποστείλωμε με την έλπίδα, ότι αυτό το ταπεινόν δώρον μας θα σας άνακουφίση όλίγον.

Λυπούμεθα πολύ διότι δεν δυνάμεθα να σας αποστείλωμε περισσότερα πράγματα, θα θέλαμε πολύ να μη στενοχωρήσθε και να κάνετε ύπνομη, διότι θα άνατελίσκωμε και διά σας μία ώραία αύριον και θα τεθή τέρμα εις τας βασάνους σας.

Έν Αθήναις τη 26-11-47
Ε. Ε. Ομάδα Έρυθροσταυριτών 21ου Δημ. Σχολείου
Βας Περιφέρειας Αθηνών
Με άδελφικό άσπασμό

ΕΙΔΗ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Με πρωτοβουλία, που προκαλεί τη συγκίνησι και το θαυμασμό όλων, οι Έρυθροσταυρίται μαθηταί των Γυμνασίων και Δημοτικών Σχολείων Αθηνών Πειραιώς προσφέρουν είδη Ιματισμού από το υστέρημά τους για να άνακουφίσουν τα παιδιά της Βορείου Ελλάδος. Η χειρονομία τους αυτή, που θα βοηθήσει πολλά δυστυχισμένα παιδιά, τιμά τους Έρυθροσταυρίτες και δίνει στην Έλληνική Κοινωνία το δικαίωμα να είναι υπερήφανη για τα άσθήματα άλληλοβοηθείας των αύριανών πολιτών της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ Ε.Σ.Ν.

Αμερική.— Στις 15 Σεπτεμβρίου 1947 ο Αμερικανικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος γιόρτασε την τριακοστή επέτειο από της ίδρύσεώς του. Ως δώρο δέ από τα μέλη του έζήτησε την άφοσίωσί τους στην ύπηρεσία για τους άλλους και την προσπάθειά τους να φροντίσουν να έγγραφούν δσον το δυνατόν περισσότερα μέλη στον Αμερικανικό Έρυθρό Σταυρό Νεότητος.

Αργεντινή.— Διάφορες ομάδες Έρυθροσταυριτών έστόλισαν Χριστουγεννιάτικα δένδρα με παιχνίδια, τα όποια κατόπιν έμοίρασαν εις τους πτωχοτέρους μαθητάς.

Βέλγιον.— Η έπαγγελματική Σχολή «Μάριος Βερνάρδος» εις το Άντερλεχτ ώργάνωσε την ήμέραν των Χριστουγέννων την πατροπαράδοτον έκθεσιν παιχνιδίων για τα πτωχά παιδιά της ένορίας.

Καναδάς.— Διάσκεψις του Έρυθρού Σταυρού στη Μανιτόμπα.— Περισσότεροι από 200 Έρυθροσταυρίτες, αντιπροσωπεύοντες 58.767 μέλη του Τμήματος της Μανιτόμπας πήραν μέρος στη συνδιάσκεψι, που έγινε στο Βέννιμπεγκ τον Μάιο.

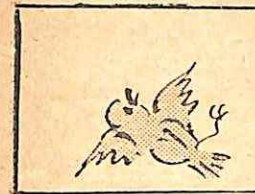
Ο κ. Ι. Ν. Τ. Μπούλμαν, πρόεδρος του Τμήματος του Καναδικού Έρυθρού Σταυρού της Μανιτόμπας συνεχάρηκε για τη λαμπρή εργασία τους αντιπροσώπους. Έπειδή η συνδιάσκεψις έτυχε με την 25ετηρίδα του Καναδικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος, ο κ. Μπούλμαν ανέπτυξε το έργον του Καναδικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος στη Μανιτόμπα και σ' όλον τον Καναδά.

Εκθεση Ιρλανδικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος.— Τον έρχόμενο χρόνο ο Ιρλανδικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος θα καλέση τους εκπαιδευτικούς για παρακολούθησι μαθημάτων Έρυθρού Σταυρού Νεότητος για μία έβδομάδα.

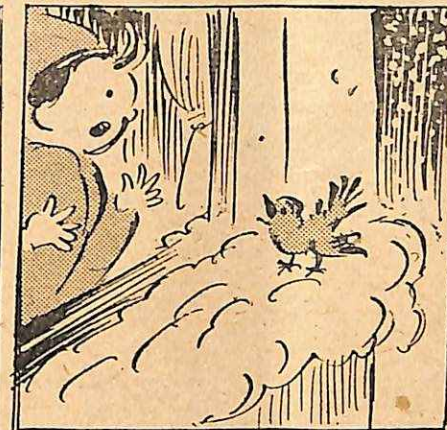

Έρυθροσταυρίτισσαι του 8ου Δημοτ. Σχολείου Β' Περιφ. Πειραιώς πλέκουν για τα παιδιά της Βορείου Ελλάδος.
Juniors of the 8th Elementary school Piraeus knitting for the suffering children of Northern Greece.

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΠΕΦΤΕΙ ΧΙΟΝΙ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΟΥΛΙΑ ΠΑΓΩΝΕΙ

Όλη νύχτα πέφτει χιόνι
Κι' ο Γιαννάκης σάν ξυπνάει
Βλέπει πως παντού το στρώνει
Και την κάπα του φοράει.

Τον καυμένο τον σπουργίτη
Που στην παγωνιά πεινάει
Κάθε Έρυθροσταυρίτη
Η καρδιά τον συμπονάει.

Κι' ο Γιαννάκης, το ταγάρι
Ψίγουλα έχει γεμίσει
Και πηγαίνει με καμάρι
Τα πουλάκια να ταΐση.

Τα καυμένα τα πουλάκια
Μαζευτήκαν ένα-ένα
Να τσιμπήσουν ψυχουλάρια
Καθώς ήταν πεινασμένα.

Μα παληόπαιδο εκεί
Που κρυφά παραμονεύει
Όπως τάδε όλα μαζί
Με κακία σημαδεύει.

Και τους ρίχνει λαστιχιά
Φρούτε άκούγεται, χαθήκαν
Έπετάξαν μακριά
Μα ένα πληγωμένο άφηκαν.

Πληγωμένος κάτω πέφτει
Στη φτερούγα ένας σπουργίτης
Μά όπως πάει σάν τον κλέφτη
Να τ' άρπάξη ο λωποδύτης

Ο Γιαννάκης που κρυβόταν
Από το πολύ το χιόνι
Και χιονάνθρωπος φαινόταν,
Την άγκλίτσα του σηκώνει!

Κυνηγεί τον άλήτη!
Κι' έτσι έσώθη το πουλάκι
Απ' τον Έρυθροσταυρίτη
Τον μικρό μας το Γιαννάκη!...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Στίχοι - Μουσική:
Ξ.Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ

Μέτρια, Εύθυμα. 1. 2. *Rit.* *a tempo*

Τρα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα. Πρωτοχρο·νιά, πρω·το·χρο·νιά·
 βου·ί·ζ' ή κά·θε γει·το·νιά·. Γιορ·τά·ζου·νε τόν 'Αη Βα·σί·λη, πού·σό·λους δώ·ρα
 θέ·νά·στεί·λη. Φύ·γαν οί·πί·κρες οί·πα·ληές, οί·πα·ληές, θάρ·θουνε μέ·ρες πιο·κα·λές, πιο·κα·λές
Rit. *a tempo*
 Καί·μέ·τούς μπο·να·μά·δες, τὰ·χά·σαν οί·μα·νά·δες. Κα·λώς την·τήν·πρω·
 το·χρο·νιά·, έ·τού·τη·τή·βρα·δυά, τή·βρα·δυά, Πρω·το·χρο·νιά·, πρω·το·χρο·
 νιά·, πρω·το·χρο·νιά·, θά·νοι·ξή·κά·θε·μία·καρ·διά, λα·λα·λα·λα·λα, Κα·-διά, καρ·διά·.
CODA
 Τρα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα. Κα·λώς την·τήν·πρω·το·χρο·νιά· 'Αί·(κραυγή).
 Τρα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα. Κα·λώς την·τήν·πρω·το·χρο·νιά· 'Αί·(κραυγή).